

**ข้อที่ 5 การสรุปผล ผู้เรียนจะนำข้อมูลที่วิเคราะห์มาเปรียบเทียบกับ
สมมติฐานที่ได้กำหนดล่วงหน้า แล้วสรุปว่าเป็นไปตามสมมติฐานหรือไม่ เพื่อระบุได้**

2. บทบาทของผู้สอน

การจัดกิจกรรมตามกลุ่มพัฒนากระบวนการคิดนั้น ใช้หลักการให้ผู้เรียน เป็นศูนย์กลาง โดยผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมและค้นพบความรู้ด้วยตนเองจากข้อมูล บทบาทของ ผู้สอนตามขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน คือ การช่วยให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์ปัญหา และอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล

3. ปฏิกริยาของผู้สอนต่อผู้เรียน

ปฏิกริยาของผู้สอนต่อผู้เรียน โดยอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนได้ กันความย่างอิสระ ให้ความช่วยเหลือในการกำหนดปัญหา รวมรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล

4. สื่อสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

สื่อสนับสนุนการจัดกิจกรรม ได้แก่ การจัดสภาพแวดล้อม ทางกายภาพ สภาพห้อง แสง เสียง แบบทดสอบ เครื่องมือทดลอง เครื่องมือรวมรวมข้อมูล เอกสาร เกี่ยวกับผลการทดลอง

2.5.2 รูปแบบการสอนที่เน้นการมีส่วนร่วม

รูปแบบการสอนที่เน้นการมีส่วนร่วมเป็นรูปแบบการสอนที่มีวัตถุประสงค์หลัก เพื่อให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันได้ รูปแบบการสอนในกลุ่มนี้ได้เสนอไว้เป็นตัวอย่างจำนวน 9 วิธี ดังนี้

1. การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม
2. การสอนโดยใช้กิจกรรมกลุ่ม
3. การสอนที่เน้นการเรียนแบบร่วมนื้อ
4. การสอนแบบร่วมกันเรียนรู้
5. การสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์
6. การสอนแบบชินดิเคท
7. การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน
8. การสอนแบบสเตเด
9. การสอนแบบซิปปา

มีรายละเอียดดังนี้

1. การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เป็นรูปแบบการสอนที่มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับชีวิตริบของผู้เรียน ผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้ ลงมือปฏิบัติ กิจกรรมกลุ่ม ได้ฝึกฝนทักษะการเรียนรู้ การบริหาร การจัดการ การเป็นผู้นำผู้ตาม ทำให้เกิด การยอมรับตนเอง เกิดความสุขในการอยู่ร่วมกันเกิดทักษะที่ดีต่อการเรียน ด้วย ต่อเพื่อน ค่าสถานศึกษาและต่อสังคม ประกอบด้วยวิธีการเรียนรู้สำคัญ 3 ประการ คือ

1. กระบวนการกลุ่ม (Group Process / Group Dynamics)
2. การสร้างสรรค์ความรู้ (Constructivism) และ
3. การเรียนรู้แบบร่วมมือ / ร่วมแรงร่วมใจ (Cooperative Learning)

ลักษณะเฉพาะของการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม คือ

1. การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้รอบคุณพุทธิกรรม 3 ค้าน คือ ค้านความรู้ความเข้าใจ ค้านเจตคติ ค่านิยมที่ต้องปลูกฝัง และค้านการปฏิบัติตนในสังคม ประชาธิปไตย

2. กิจกรรมการเรียนการสอน ใช้กิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมใน การเรียนรู้เป็นกลุ่มและรับผิดชอบการเรียนรู้ร่วมกันโดยเน้นเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ / ร่วมแรงร่วมใจเป็นหลักสำคัญ

3. สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน มีความหลากหลายนำปัญหาสังคมหรือ เหตุการณ์ปัจจุบันเข้ามาให้นักเรียนร่วมกันคิดแก้ปัญหา นำตัวเองเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรม ของชุมชน และสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในช่วงเวลาเดียวกันนั้น ๆ

4. การวัดและประเมินผล ใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลายอาทิ การสอบ การสังเกตพฤติกรรม การประเมินผลงานนักเรียน การประเมินจากเพื่มสะสานงาน การประเมินจิตพิสัย ให้โอกาสนักเรียนได้ประเมินตนเอง และประเมินกลุ่มเพื่อน

2. การสอนโดยใช้กิจกรรมกลุ่ม

กิจกรรมกลุ่ม (Group Work) หมายถึง การกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งร่วมกันของ ผู้เรียนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ โดยผู้เรียนจะเป็นผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มและวิเคราะห์ พฤติกรรม ของผู้เรียนซึ่งกันและกันซึ่งเกิดขึ้นในขณะนั้น ตลอดจนร่วมแสดงความคิดเห็น และกล่าวถึง ประโยชน์ที่ได้รับจากการนั้นด้วย

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมกลุ่ม มี 4 ระยะ คือ

1. ระยะการมีส่วนร่วม เป็นระยะที่ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมหรือคิดค้นและวางแผนหาสิ่งที่ต้องการเรียนรู้นั้นด้วยตนเอง ผู้เรียนจะมีส่วนร่วมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ ปัญญา และสังคม ดังนี้

1) การมีส่วนร่วมทางด้านร่างกาย ได้แก่ ลงมือกระทำกิจกรรม การเรียนรู้ร่วมกัน ร่วมกิจกรรมซึ่งต้องอาศัยการแสดงออกทางภาษาจากกับผู้อื่น เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน

2) การมีส่วนร่วมทางจิตใจ ได้แก่ การมีส่วนร่วมทางด้านความรู้สึก และอารมณ์ในสิ่งที่กระทำ ความรู้สึกที่เกิดขึ้นจะนำไปสู่การรับรู้แนวคิด และการเรียนรู้ทางด้านเนื้อหา

3) การมีส่วนร่วมทางปัญญาหรือสมอง ได้แก่ การเรียนที่ผู้เรียนสร้างแนวความคิดร่วมกันด้วยการสื่อสาร พิจารณาและไตร่ตรองร่วมกัน ตัดสินใจสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ร่วมกัน

4) การมีส่วนร่วมทางสังคม ได้แก่ การที่ผู้เรียนสร้างความสัมพันธ์ กับกลุ่มคนทำให้เกิดความสัมพันธ์ทางบวก ด้วยการช่วยเหลือกันและ การรู้จักเป็นผู้นำ ผู้ตาม

2. ระยะวิเคราะห์ เป็นระยะที่ผู้เรียนร่วมกันวิเคราะห์ ประสบการณ์การเรียนรู้จากการลงมือทำกิจกรรม จะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้กว้างขวาง รู้วิธีเรียน ตลอดจนช่วยให้ผู้เรียนรู้จักตนเองและวิธีเรียนร่วมกับผู้อื่น ได้ดียิ่งขึ้น

3. ระยะสรุปและประยุกต์หลักการ เป็นระยะที่ผู้เรียนรวมรวมแนวคิด ที่ตนค้นพบ แนวคิดที่ได้รับจากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่นแล้วสรุปเป็นหลักการของตนเองซึ่งผู้เรียนสามารถนำหลักการนั้นไปประยุกต์ใช้ในอนาคต หรือประยุกต์ให้เข้ากับตนเอง ได้ การประยุกต์นั้นจะกระทำได้ 2 ลักษณะ คือ

1) การประยุกต์เพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพหรือการพัฒนาตนเองให้เหมาะสมยิ่งขึ้นรวมทั้งการปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น ตลอดจนเสริมสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น

2) การประยุกต์เพื่อใช้ในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ในอนาคตและเพื่อใช้ในการปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่นกว่าเดิม ตลอดจนช่วยในการคิดค้นและประดิษฐ์สิ่งใหม่ ๆ

4. ระยะประเมินผล ผู้เรียนจะเป็นผู้ประเมินผลการเรียนรู้ของตนเองและของกลุ่ม จากการอภิปรายให้ข้อเสนอแนะและติชมร่วมกับสมาชิกคนอื่น ๆ

3. การสอนที่เน้นการเรียนแบบร่วมมือ

การสอนที่เน้นการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นการสอนที่ชีคผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โคขัตรีบุคคลผู้เรียนให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข การสอนแบบนี้เน้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะทางสังคม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันจนประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย ร่วมกันทุกคน

การสอนแบบนี้ช่วยเพิ่มผลลัพธ์ที่ทางการเรียน ทักษะการคิด เทคนิคที่คิดต่อ การเรียน สมรรถภาพในการทำงานร่วมกัน สุขภาพจิตที่ดี และทักษะทางสังคม

แนวการจัดการเรียนการสอนแบบนี้คือจะแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ แต่ละกลุ่มนี้มีสมาชิกเท่ากัน สมาชิกในกลุ่มประกอบด้วย ผู้ที่มีความสามารถในการเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน เช่นเดียวกัน สมาชิกทุกคนในกลุ่มนี้จะมีเป้าหมายการทำงานร่วมกัน และช่วยกันทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายนั้น โดยสมาชิกแต่ละคนต้องมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ และในความสำเร็จของกลุ่ม มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ การเป็นกำลังใจแก่กันและกัน และต้องรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองพร้อม ๆ กัน การมุ่งเน้นทุกคนในกลุ่ม ความสำเร็จของแต่ละบุคคล คือ ความสำเร็จของกลุ่ม และความสำเร็จของกลุ่มคือความสำเร็จของทุกคน

องค์ประกอบพื้นฐานของการเรียนโดยการร่วมมือ ประกอบด้วย

1. การช่วยเหลือเพื่อพาอาศัยซึ่งกันและกันด้วยอัชญาศัยอันดี
2. การมีปฏิสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดในระหว่างการทำงานกลุ่ม
3. การมีความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน
4. การใช้ทักษะระหว่างบุคคล ทักษะการทำงานกลุ่มย่อยอย่างเหมาะสม
5. การมีกระบวนการในการทำงานกลุ่ม

กิจกรรมที่ใช้ในการเรียนแบบร่วมมือ

1. การจับคู่ ช่วยคิด ช่วยอ่าน ทบทวนบทเรียน ตั้งคำถาม ตอบคำถาม ทำแบบฝึกหัด ควรจากการบ้าน แก้ปัญหา ทำรายงาน และเตรียมสอบ
 2. การแบ่งกลุ่มย่อย แบ่งกลุ่ม ๆ ละ 4–6 คน แบ่งบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ และช่วยกันทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ
- เทคนิคชี้แจงการสอนแบบร่วมมือ

1. การเล่าเรื่องรอบวง (Roundrobin) ให้สามาชิกทุกคนในกลุ่นได้เล่าประสบการณ์ความรู้ที่ตนประทับใจให้เพื่อน ๆ ในกลุ่มฟัง
2. มุมสนทนา (Comments) ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มนั่งคุยหารือ จุดค้าง ๆ ของห้องเรียน และช่วยกันค้นหาคำตอบสำหรับปัญหาต่าง ๆ ที่ยกขึ้นมาและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนอธิบายเรื่องราวที่ตนศึกษาให้เพื่อนกลุ่มอื่นฟัง
3. คู่ตรวจสอบ (Pairs Check) แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4–6 คน ให้นักเรียนจับคู่กันทำงานคนหนึ่งทำหน้าที่เสนอแนะวิธีแก้ปัญหา อีกคนหนึ่งทำหน้าที่แก้ปัญหา เสร็จปัญหาที่ 1 แล้วให้เปลี่ยนหน้าที่กันเมื่อเสร็จครون 2 ปัญหาแล้วให้นำคำตอบมาตรวจสอบกับคำตอบของคู่อื่นในกลุ่ม
4. คู่คิด (Think – pairs Share) ครุตั้งคำถามให้นักเรียนตอบ นักเรียนแต่ละคนจะต้องคิดคำตอบของตนเอง แล้วนำคำตอบมาอภิปรายกับเพื่อนที่นั่งติดกับคนนำคำตอบมาเล่าให้เพื่อนทั้งชั้นฟัง
5. ปริศนาความคิด (Jigsaw) ผู้เรียนศึกษานื้อหาที่ครุกำหนดให้โดยสามาชิกแต่ละคนในกลุ่มประจำ ได้รับมอบหมายให้ศึกษานื้อหาที่แตกต่างกัน ตามความเหมาะสมและแต่ละคนที่ศึกษานื้อหาเดียวกันจากกลุ่มทุกกลุ่มมาร่วมกันเป็นกลุ่ม ผู้เชี่ยวชาญเพื่อร่วมกันศึกษานื้อหางานเข้าไปแล้วหัวข้ออธิบายให้เพื่อนในกลุ่มประจำของตนเองฟัง ผู้เชี่ยวชาญกลับเข้ากลุ่มประจำแล้วเล่าเรื่องที่ตนไปศึกษามาให้เพื่อนฟัง เมื่อทุกคนเล่าเรื่องที่ตนศึกษาจบแล้ว ให้สามาชิกคนหนึ่งสรุปเนื้อหาของสามาชิกทุกคนเข้าด้วยกัน ครุทดสอบความเข้าใจและให้การเสริมแรง
6. กลุ่มร่วมมือ (Co-op) สามาชิกแต่ละคนในกลุ่มย่อจะได้รับมอบหมายให้ศึกษานื้อหารือทำกิจกรรมที่ต่างกัน ทำเสร็จแล้วจึงนำผลงานมาร่วมกันเป็นงานกลุ่ม เพื่อให้ได้ผลงานที่มีคุณภาพควรอ่านบททวนและตรวจแก้ไขให้สมบูรณ์ นำผลงานกลุ่มมาเสนอต่อชั้นเรียน
7. การร่วมมือแข่งขัน (Games Tounament) แบ่งผู้เรียนเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มแข่งขัน สามาชิกในกลุ่มทั้ง 2 ต้องมีจำนวนเท่ากัน กลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ตัดสินโดยไม่ต้องให้คำตอบ กลุ่มแข่งขันแต่ละกลุ่มจะตีวิช้อสอบให้เพื่อนของตน เมื่อถึงเวลาแข่งขันผู้ตัดสินอธิบายกติกา และเรียกตัวแทนของกลุ่มแข่งขันออกมานี้ ทีละคนหรือมากกว่านี้ตามความเหมาะสม เมื่อสิ้นสุดการแข่งขัน กลุ่มที่ได้คะแนนสูงกว่าเป็นผู้ชนะ

8. ร่วมกันคิด (Numbered Together) ครูตามคำถ้าให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันคิดหาคำตอบ จากนั้นครูจึงเรียกให้นักเรียนคนใดคนหนึ่งจากกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือทุก ๆ กลุ่มตอบคำถาม

บทบาทของครู

1. กำหนดมาตรฐานในการเรียน
2. จัดกลุ่มผู้เรียนให้เหมาะสมทั้งด้านขนาดของกลุ่ม ลักษณะของสมาชิกในกลุ่ม ระยะเวลาในการทำงานกลุ่ม
3. อธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจอย่างชัดเจนเกี่ยวกับงานที่ต้องทำ
4. สังเกตประพฤติสภาพในการทำงานของผู้เรียนและให้ความช่วยเหลือขณะทำงาน
5. ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถในการทำงานกลุ่มของกลุ่มตน

บทบาทของผู้เรียน

1. รับรู้เป้าหมายการทำงานของกลุ่มตน และร่วมกันวางแผนกำหนดขั้นตอนกระบวนการในการทำงานกลุ่มให้ชัดเจน
2. เรียนรู้ร่วมกันรับผิดชอบร่วมกัน ใช้ทักษะกระบวนการและความรู้ความสามารถของการปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่ได้รับอย่างเต็มตามศักยภาพเพื่อผลงานของกลุ่ม
3. ให้ความร่วมมือช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกในกลุ่มอย่างเต็มที่มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อนทุกคน

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการเรียนแบบร่วมมือ

1. ขั้นเตรียม ครูแนะนำทักษะในการเรียนรู้ร่วมกันและจัดแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละประมาณ 2 – 6 คน แนะนำเกี่ยวกับระเบียบของกลุ่ม บทบาทหน้าที่วัตถุประสงค์ของบทเรียน การทำกิจกรรมร่วมกันและการฝึกฝนทักษะพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับกลุ่ม
2. ขั้นสอน ครูนำเข้าสู่บทเรียนแนะนำเนื้อหาเหล่าข้อมูลและมอบงานให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม
3. ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนเรียนรู้ร่วมกันรับผิดชอบร่วมกันต่อผลงานในกลุ่ม ใช้เทคนิคคู่กันในการทำกิจกรรมแต่ละครั้ง

4. ขั้นตรวจสอบผลงาน นักเรียนตรวจสอบว่าปฏิบัติน้ำที่ครบถ้วนแล้ว หรือยัง ผลการปฏิบัติเป็นอย่างไร เน้นการตรวจสอบผลงานกลุ่มและรายบุคคลอาจต้องทำงานเพิ่มเติมเพื่อซ่อนเสริมสิ่งที่ยังขาดตกบกพร่อง

5. ขั้นสรุปเป้าหมายและประเมินผลการทำงานกลุ่ม ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปและประเมินผล พิจารณาว่าอะไรเป็น จุดเด่น ของงานและอะไรเป็นสิ่งที่ควรปรับปรุง เพื่อให้ผลงานของกลุ่มนี้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

4. การสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้

การสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ เป็นรูปแบบหนึ่งของการเรียนแบบร่วมมือ พัฒนา เพื่อแก้โจทย์ปัญหา ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นนำ ครูแจ้งจุดประสงค์ทางการเรียน ทบทวนความรู้เดิม โดยใช้ เกม เพลง

2. ขั้นสอน ครูและนักเรียนช่วยกันวิเคราะห์ปัญหาทีละตอน โดยใช้ แผ่นใสที่มีภาพและสีหลากหลาย ใช้คำตามนำเพื่อให้นักเรียนเกิดความคิดรวบยอดและเข้าใจ เนื้อหา

3. ขั้นสรุป ร่วมกันสรุปความคิดรวบยอดของเนื้อหาที่เรียน

4. ขั้นศึกษากลุ่มย่อย นักเรียนร่วมกันศึกษาจากนั้นรายงาน ประกอบด้วย บัตรเนื้อหา บัตรกิจกรรม รายงานกิจกรรม ผลงานกลุ่ม โดยมีครุอยให้คำปรึกษา และให้ การเสริมแรงอย่างใกล้ชิด

5. ขั้นฝึกทักษะย่อย ให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะในชั่วโมง โดยให้ ปรึกษากันได้ และครุอยช่วยเป็นที่ปรึกษาเพื่อหาทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว

5. การสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์

กลุ่มสัมพันธ์ (Group Process) มาจากทฤษฎี Kurt Levin เป็นนักจิตวิทยา สังคมชาวเยอรมัน และใช้ Group Dynamics หรือพลังกลุ่มจากทฤษฎี Gestalt Theory หรือ Field Theory หมายถึง การเรียนการสอนที่ผู้เรียนมีโอกาสทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม ทั้งกลุ่ม ขนาดใหญ่และกลุ่มขนาดย่อย กลุ่มขนาดใหญ่ หมายถึง การร่วมอภิปรายทั้งชั้น กลุ่มขนาด ย่อยเป็นกลุ่มขนาดเล็ก กลุ่มละประมาณ 5 – 8 คน ในขณะที่ทำงานกลุ่มนั้นทุกคนมีอิสระในการทำงานและต้องให้การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยมีครุเป็นผู้ประสานงานให้คำแนะนำ อย่างกระตุ้นให้กำลังใจ และช่วยงานกลุ่มให้บรรลุวัตถุประสงค์

กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ เป็นกระบวนการที่มีเป้าหมายเพื่อแสดงハウความรู้และประสบการณ์ ซึ่งเป้าหมายดังกล่าวจะสำเร็จได้ต้องอาศัยความร่วมมือของสมาชิกในกลุ่ม จากการร่วมมือกันนั้นมีผลทำให้แต่ละบุคคลต้องเปลี่ยนพฤติกรรม เช่น การปรับตัวเข้าหากัน กระบวนการนี้จึงช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาพฤติกรรมการทำงานร่วมกัน

การสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ คือ การสอนที่ใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีกัน สามารถอยู่ร่วมกันและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีความสุข ซึ่งขึ้นหลักการสอนบางประการเป็นแนวทางในการจัด ดังนี้

1. หลักการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยผู้เรียนทุกคนมีโอกาสเข้าร่วม กิจกรรมการเรียนตามที่ครูจัด และให้ผู้เรียนได้มีบทบาทต่าง ๆ ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดความพร้อม กระตือรือร้นที่จะเรียน และเรียนอย่างมีชีวิตชีวา

2. หลักการสอนที่ยึดกลุ่มเป็นแหล่งเรียนรู้ โดยจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนเรียนรู้จากกลุ่มนักที่ตุด ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ที่จะปรับตัวให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดีขึ้น

3. หลักการสอนที่ขึ้นกับการทันพบด้วยตนเอง เป็นกระบวนการสำคัญในการเรียนรู้ซึ่งเน้นให้ครูพยาบาลจัดการเรียนการสอน ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ค้นหา และพบคำตอบด้วยตนเอง ทั้งนี้เพื่อการก้นหาความจริงใจ ๆ ด้วยตนเองนั้นมักจะดีมากกว่าการให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้มากกว่าการเรียนรู้ที่ได้รับจาก การบอกเล่าของผู้อื่น

4. หลักการสอนที่ยึดความสำคัญของการเรียนรู้ว่าเป็นเครื่องมือที่จำเป็นในการแสดงハウความรู้และคำตอบ ครูจึงพยาบาลเน้นให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์ถึงกระบวนการ และวิธีการที่ได้คำตอบนั้นมา

5. หลักการสอนที่ยึดความสำคัญของการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ว่าเป็นสิ่งจำเป็นที่จะช่วยให้การเรียนรู้มีความหมายมากยิ่งขึ้น ดังนั้น ครูจึงพยาบาลจัดกระบวนการเรียนการสอนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสคิดค้นแนวทางที่จะนำความรู้ความเข้าใจที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวัน รวมทั้งพยาบาลติดตามผลการปฏิบัติของผู้เรียนด้วย

วิธีการนำกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน คือเพียงแต่จัดเวลาและสถานที่ให้เหมาะสมคือกิจกรรมที่จะนำมาใช้เท่านั้น แต่ข้อตอนที่สำคัญอยู่ที่การสร้างกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ให้ถูกต้องเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน

ขั้นตอนการสร้างกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์ลักษณะของผู้เรียนตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ จะศึกษา และพัฒนา เช่น ต้องการให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง ก็จัดกิจกรรมเกี่ยวกับการแสดงออกถ้าตัวคิดสินใจ เป็นต้น

ขั้นที่ 2 นำลักษณะที่วิเคราะห์ได้มามาตั้งเป็นวัตถุประสงค์ของกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์โดยแต่ละกิจกรรมมุ่งพัฒนาลักษณะต่าง ๆ ที่ได้วิเคราะห์ไว้ในขั้นที่ 1

ขั้นที่ 3 สร้างกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ให้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ที่นำมาใช้ส่วนใหญ่ มีดังต่อไปนี้

1. เกม (Games)
2. บทบาทสมมุติ (Role Play)
3. สถานการณ์จำลอง (Simulation)
4. การศึกษาเฉพาะกรณี (Case Study)
5. กลุ่มย่อย (Small Group)
6. การตั้งคำถาม (Questioning Strategy)
7. การอภิปรายกลุ่ม (Discussion)

เลือกกิจกรรมเหล่านี้มาใช้ในการสอนกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์โดย บีดหลักให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วม กระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงอารมณ์และความรู้สึก ให้ผู้เรียนค้นพบ หลักการเรียนรู้ด้วยตนเองและให้ผู้เรียนมีความสัมพันธ์กับคนอื่น ได้มากที่สุด

ขั้นที่ 4 ขั้นนำกิจกรรมกลุ่มไปทดลองใช้กับผู้เรียน กิจกรรมขั้นนี้ช่วยให้ได้ข้อมูลว่ากิจกรรมนั้นเหมาะสมกับผู้เรียน และบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่

ขั้นที่ 5 ขั้นการประเมินผล ช่วยให้ทราบว่าการจัดกิจกรรมนี้บรรลุผล ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงใด

6. การสอนแบบชนิดเดียว

การสอนแบบชนิดเดียว (Syndicate) หมายถึง การสอนที่จัดแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม เพื่อศึกษาร่วมกัน ตัวอย่างร่วมกัน มีการอภิปรายคำถามที่ตั้งไว้ในบัตรงาน แล้วตอบคำถาม ทางข้อสรุป ครูเตรียมเอกสารคันควร์ให้หรือແນະนำเอกสารที่นักเรียนจะค้นคว้า แล้วให้แต่ละกลุ่มเขียนรายงานเพื่ออภิปรายปัญหาร่วมกันอีกรอบหนึ่ง

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบชนิดเดียว

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูแจกแผ่นเกมหรือกรณีตัวอย่างให้นักเรียนทุกคนใช้เวลา 1 นาที ครูและนักเรียนซักถามถึงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่เรียน

2. ขั้นกิจกรรม

- 1) แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 6 – 7 คน แล้วให้แต่ละกลุ่มเลือกประชานและเลขาธุการกลุ่ม
- 2) ให้เลขาธุการกลุ่มนารับชุดการเรียนการสอน
- 3) แต่ละกลุ่มประชุมวางแผนและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบ เพื่อปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย
- 4) ให้ทุกกลุ่มดำเนินการศึกษา ค้นคว้า ปรึกษาและอภิปรายในกลุ่มของตน
- 5) แต่ละกลุ่มเก็บรวบรวมข้อมูลประเด็นสำคัญ ๆ ตามบัตรงาน และเขียนรายงานกลุ่ม
- 6) ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มรายงานหน้าชั้น
- 7) เปิดโอกาสให้กลุ่มอื่นซักถามและเสนอความคิดเห็น
- 8) ครูสรุป ให้คำแนะนำ และอธิบายเพิ่มเติมในประเด็นที่นักเรียนไม่ได้กล่าวถึง และแก้ไขในจุดบกพร่อง
- 9) ให้นักเรียนจดบันทึกความรู้เพิ่มเติมในสมุดของนักเรียน

7. การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนหรือการให้ผู้เรียนช่วยสอนกันเองนี้เป็นวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์ทางด้านวิชาการด้วยกันทั้ง 2 ฝ่าย วิธีการให้ผู้เรียนสอนกันเองนี้ได้มีการพัฒนาและนำรูปแบบมาใช้ในรูปแบบแตกต่างกันออกไปตามจุดมุ่งหมาย และวิธีการของครู โดยมุ่งเน้นเพื่อช่วยเหลือผู้เรียนที่เรียนช้า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาในด้านความประพฤติและปัญหาอื่น ๆ โดยมีความเชื่อว่าวิธีการให้ผู้เรียนสอนกันเองนี้ ผู้เรียนจะเรียนรู้อะไรต่าง ๆ ได้จากกันและกัน และการเรียนรู้เช่นนี้ทำให้ผู้ที่เรียนช้าเกิดการเรียนรู้ได้เนื่องจากภาษาที่ผู้เรียนใช้พูดสื่อสารกันนั้นสามารถสื่อความหมายระหว่างกันและกันได้เป็นอย่างดี เมื่อongจากเพื่อนนักเรียนมีวัยเดียวกัน จึงช่วยถ่ายทอดสิ่งที่เขาเรียนรู้มาให้เพื่อน ๆ พังตัวยกภาษาและรูปแบบของเขาวง ซึ่งจะทำให้เข้าใจในความรู้นั้นอย่างแม่นยำยิ่งขึ้น เพราะว่าการพูดหรือการอธิบายเรื่องใดเรื่องหนึ่งนั้นจะทำให้ผู้พูดเข้าใจและมองเห็นอย่างชัดเจนว่าความคิดรวบยอด (Concept) ของเรื่องนั้น ๆ คืออะไร และในส่วนของผู้เรียนซึ่งรับฟังจากเพื่อนก็ได้รับประโยชน์ด้วย เมื่อongจากเข้าได้รับความสนใจ เป็นพิเศษจากเพื่อนผู้สอนซึ่งเข้าใจ

ปัญหาของตน เพราะลักษณะของปัญหาคล้ายคลึงกันกับปัญหาที่ผู้สอนเคยประสบมาแล้ว นอกจานนี้ยังสามารถเรียนรู้และเกิดความเข้าใจได้ง่ายขึ้นกว่าการรับฟังจากครู เมื่อongจากภาษาที่ใช้อธิบายในระดับเดียวกัน และยังรู้สึกเป็นอิสระ สนับสนุน ที่จะรับรู้และซักถามปัญหา ข้อสงสัยต่าง ๆ ใน การเรียนจากเพื่อนด้วยกันเอง มากกว่าที่จะได้ตามจากครู เพราะไม่ต้องเกรงว่า จะเป็นที่ตอกยานขันหรือคุกคามของครู ทั้งนี้เป็นเพราะสัมพันธภาพของผู้เรียนทั้งสองฝ่าย ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่มีการเรียนการสอนนั้นเอง

วิธีการให้ผู้เรียนช่วยเหลือหรือสอนกันเองนี้ แบ่งได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่

แบบที่ 1 การให้เด็กก่อสอนเด็กอ่อน

แบบที่ 2 การให้เด็กชั้นสูงกว่าสอนเด็กชั้นต่ำกว่า

วิธีการสอนทั้ง 2 แบบนี้ สามารถจัดกลุ่มผู้สอนกับผู้เรียนเป็นคู่ หรือเป็นกลุ่มย่อย ๆ ก็ได้ ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนจะเลือกใช้ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน

8. การสอนแบบสเตเด (STAD)

การสอนแบบสเตเด หรือ Student Team Achievement Divisions (STAD) หมายถึง วิธีการเรียนแบบร่วมมือที่จะต้องมีเป้าหมายของกลุ่มและช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อ ความสำเร็จของกลุ่ม ส่วนหลักการของการเรียนแบบร่วมมือนั้น กำหนดให้ใช้เวลาในชั้นเรียน มีการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มประมาณ 4 – 5 คน โดยสามารถในการกลุ่มจะต้องมีความสามารถ แตกต่างกัน และเทคนิคนี้ต้องใช้การเสริมแรง เช่น รางวัล คำชมเชย เป็นต้น เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนร่วมมือกันทำงาน

การสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบสเตเด หมายถึง การนำกิจกรรมการเรียน แบบสเตเดเข้ามาใช้ในกระบวนการเรียนการสอน ตามแนวทางการสอนตามคู่มือของสถาบันส่งเสริม การสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สวท.) โดยจัดนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4 คน และให้มีจำนวนนักเรียนที่มีระดับความสามารถ สูง ปานกลาง ต่ำ เป็นอัตราส่วน 1: 2 : 1 หั้งจากนั้นจึงทำการสอนตามลำดับขั้น ดังนี้

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ STAD

1. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน เพื่อคุ้มครองรู้พื้นฐานของนักเรียน
2. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 6 คน เลือกประธาน และ เลขาธุการกลุ่ม
3. ให้เลขาธุการกลุ่มมารับปัญหาหนังสือ และเอกสารที่จะต้องค้นคว้า ภายในกลุ่มของตน

4. ทุกกลุ่มประชุมวางแผนและแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ เพื่อปฏิบัติงานตามที่ครุณอบหมายมาพร้อมกับปัญหาหรือกรณีดังต่อไปนี้
5. นักเรียนดำเนินการศึกษาด้านค่าว่างจากหนังสือและเอกสาร พร้อมกับใช้ประสบการณ์ของตัวเองเป็นส่วนประกอบ
6. ประชุมปรึกษาหารือและอภิปรายภายในกลุ่มของตนเอง
7. แต่ละกลุ่มรวบรวมข้อมูลและเขียนเป็นรายงานกลุ่มแล้วแจกกลุ่มต่าง ๆ
8. แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารายงานหน้าชั้น
9. ให้กลุ่มอื่น ๆ ซักถามข้อข้องใจ
10. ครุษธิบายเพิ่มเติมในกรณีที่เป็นประเด็นสำคัญยังไม่ได้พูดถึงจากกลุ่มต่าง ๆ แล้วครุสรุป
11. นักเรียนบันทึกความรู้เพิ่มเติมที่ได้รับจากการเรียนลงในสมุด

9. CIPPA - Story Model ทางเลือกใหม่ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนชิปป้าสตอรี่ (CIPPA - Story Model) พัฒนาขึ้นโดย ผศ.ดร.ชนชาธิป พรกุล แห่งคณะครุศาสตร์สถาบันราชภัฏสวนดุสิต การจัดการเรียนการสอนนี้มาจากการผสมผสานแนวคิดและหลักการสำคัญ 3 ประการ ได้แก่ CIPPA Model, Storyline Approach และทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนาระบวนการคิด

อาจารย์ชนชาธิปให้เหตุผลว่า ที่นำแนวความคิดนี้มาผสมผสานกัน เนื่องจาก เล็งเห็นว่าทั้งหมดลักษณะร่วมบางประการที่สอดคล้องต้องกันนั้น คือ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แตกต่างกันเพียงจุดเน้นของทฤษฎี ซึ่งหากได้มีการนำจุดเด่นของแต่ละแนวทางมาผนวกเข้าด้วยกัน น่าจะเป็นการเสริมให้การเรียนการสอนรูปแบบใหม่นี้ มีจุดเน้นที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

คำว่า CIPPA ตัวแรกอันเป็นที่มาส่วนหนึ่งของชื่อการจัดการเรียนการสอนแบบชิปป้าสตอรี่ (CIPPA - Story Model) มาจากคำว่า CIPPA Model หรือหลักการเรียนการสอนชิปป้า ซึ่งก็คือกันขึ้นโดย รศ. ดร. กิศนา แรมมณี มีหลักการประกอบด้วย 5 องค์ประกอบสำคัญ ได้แก่

Construct หรือการสร้างความรู้ตามแนวคิดของ Constructivism ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง

Interaction หรือการปฏิสัมพันธ์ หมายถึง ผู้เรียนมีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับผู้สอน เพื่อน สื่อ สิ่งแวดล้อมรอบคั่ว

Physical Participation หรือการมีส่วนร่วมทางกาย หมายถึง ผู้เรียนมีโอกาสเคลื่อนไหวร่างกายในการทำกิจกรรมลักษณะต่าง ๆ

Process Learning หรือการเรียนรู้กระบวนการต่าง ๆ ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต

Application หรือการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ หมายถึง ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ

อย่างไรก็ตาม CIPPA Model นี้เป็นเพียงหลักการที่ครูสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยไม่มีรูปแบบที่เฉพาะเจาะจง ประจวบเหมาะกับที่อาจารย์ขนาดปัจจุบันมีโอกาสเข้าอบรมการสอนแบบสตอร์ไลน์ (Storyline Approach) กับเจ้าของทฤษฎี คือ สเตฟ เบลล์ (Steve Bell) แห่งมหาวิทยาลัย Strathclyde วิทยาเขต Jordanhill ประเทศสกอตแลนด์ และเห็นว่ารูปแบบการสอนดังกล่าวมีเอกลักษณ์นั่นคือ มีลักษณะบูรณาการทั้งเนื้อหาและกระบวนการต่าง ๆ เข้าด้วยกัน โดยเน้นการเรียนรู้ผ่านการสร้างเรื่องที่น้องค์ประกอบหลัก 4 ประการ ได้แก่ ฉลาด ตัวละคร วิถีชีวิค และปัญหา มีการทำหนดเส้นทางเดิน โดยใช้คำถามนำ (Key Question) ผู้เรียนจะได้เรียนรู้อย่างสนุกสนานและสามารถนำเสนอประสบการณ์เดิมที่มีอยู่มาปรับใช้ในการเรียนของตนได้ อาจารย์ขนาดปัจจุบันมีความคิดที่จะนำรูปแบบวิธีการสอนของสตอร์ นี้มาพนวกเข้ากับหลักการจัดการเรียนการสอนซึปป้า ยังเป็นที่มาของชื่อ จัดการเรียนการสอนใหม่นี้ คือ CIPPA - Story Model

ขณะเดียวกัน ได้ตระหนักในความสำคัญของกระบวนการคิด หลักการสุดท้ายที่อาจารย์ขนาดปัจจุบัน นำมาผสมผสานกับส่องรูปแบบข้างต้น กระหึ่งกล้ายเป็นการจัดการเรียนการสอนซึปป้าสตอร์นี้ คือ ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการคิด ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (สกศ.) โดย รศ.ดร.ทิศนา แรมนณี และคณะ ซึ่งเป็นทฤษฎีที่ใช้สอนทักษะการคิด ลักษณะการคิด และกระบวนการคิด

กล่าวโดยสรุป การจัดการเรียนการสอนแบบซึปป้าสตอร์ ใช้หลักการเรียนการสอนแบบซึปป้าพนวกเข้ากับทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด โดยใช้รูปแบบสตอร์ไลน์นั่นเอง

จากตัวอย่างกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนที่เน้นการมีส่วนร่วม 9 วิธี สรุปได้ว่า

1. ขั้นตอนการจัดกิจกรรม มี 4 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 จัดกลุ่มผู้เรียนจะรวมกลุ่ม เกณฑ์การรวมกลุ่มอาจแบ่งตามลักษณะความคล้ายคลึงหรือความแตกต่างของผู้เรียน เช่น ประสบการณ์ที่คล้ายกัน หรือประสบการณ์ที่แตกต่างกัน

ขั้นที่ 2 ระดมความคิด ผู้เรียนจะระดมความคิดร่วมกันเพื่อร่วมตัดสินใจในสิ่งที่ได้รับมอบหมาย

ขั้นที่ 3 สรุปความคิดเห็นของกลุ่ม ผู้เรียนจะร่วมกันสรุปผลการระดมความคิดบนหลักฐานและเหตุผล

ขั้นที่ 4 ประเมินผล ผู้เรียนนำเสนอผลงานของกลุ่มตนของกับกลุ่มใหญ่ เพื่อประเมินผลการเรียนรู้ของคนกับกลุ่มใหญ่

2. บทบาทของผู้สอน

การจัดกิจกรรมตามรูปแบบนี้ใช้หลักให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรม ค้นพบด้วยตนเอง บทบาทของครูผู้สอน ก็คือ การช่วยจัดกลุ่มใช้หลักการระดมสมอง ช่วยสรุปประเด็นปัญหาที่กลุ่มเครือให้ชัดเจน และเป็นผู้อำนวยความสะดวกได้แก่ การจัดเวลา สถานที่ให้เหมาะสมกับกิจกรรม

3. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน

ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนเป็นแบบประชาธิปไตย โดยให้ผู้เรียนแสดงเปลี่ยนความคิดเห็นซึ้งกันและกันทำงานร่วมกัน รู้สึกว่าที่ของตนของกลุ่มให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน

4. สิ่งสนับสนุนการจัดกิจกรรม

สิ่งสนับสนุนการจัดกิจกรรม ได้แก่ การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ เช่น สภาพห้อง แสง เสียง และสภาพของสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน และสื่อที่นำมาประกอบการจัดกิจกรรม ชั้นมีทั้ง วัสดุ (ภาชนะ ภาพพลิก แผ่นภูมิ) อุปกรณ์ (เครื่องฉายสไลด์ เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องเล่นแต็บบันทึกภาพ) และสื่อวิธีการ (เกม บทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง การอภิปราย)

2.5.3 รูปแบบการสอนที่เน้นการพัฒนาพฤติกรรมและค่านิยม

รูปแบบการสอนที่เน้นการพัฒนาพฤติกรรมและค่านิยมเสนอไว้เพื่อเป็นตัวอย่าง ในที่นี่ จำนวน 7 วิธี ได้แก่

1. การใช้สถานการณ์จำลอง
2. การทำค่าণิยมให้กระจำง
3. การปรับพฤติกรรม
4. การสร้างเสริมลักษณะนิสัย
5. การสอนที่เน้นการพัฒนาศักยภาพ
6. การสอนแบบนาฏกรรม
7. การแสดงบทบาทสมมุติ

มีรายละเอียดดังนี้

1. การใช้สถานการณ์จำลอง

การใช้สถานการณ์จำลอง หมายถึง การเรียนการสอนที่อาศัยสถานการณ์ ที่สร้างขึ้นจากเนื้อหาในบทเรียนหรือการจำลองสถานการณ์ที่เป็นจริงมาใช้ ในชั้นเรียน โดยจัดให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของการเรียนในแต่ละภาค ๆ ละ 1 สถานการณ์ และสถานการณ์นั้น จะต้องง่ายต่อการทำความเข้าใจของนักเรียนแล้วให้ นักเรียนเข้าร่วมสถานการณ์นั้น ๆ ตามบทบาทความรับผิดชอบและหน้าที่ที่ครุณอบหมายให้นักเรียนจะมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในสถานการณ์ตามที่ได้รับรู้ด้วยตนเอง

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง

1. การสำรวจวิเคราะห์ ขั้นนี้เป็นการศึกษาและสำรวจจุดประสงค์การเรียน ศึกษาสถานการณ์ประเภทต่าง ๆ ของเขตเนื้อหาวิชาแล้ววิเคราะห์คุ้ว่าสถานการณ์ชนิดใดที่ให้ประโยชน์ต่อการเรียนรู้มากที่สุด

2. กำหนดจุดประสงค์ เป็นการกำหนดค่าว่าต้องการให้นักเรียนเปลี่ยน พฤติกรรมอะไรบ้างเมื่อเรียนรู้สถานการณ์แล้ว

3. การคัดเลือกสถานการณ์ พิจารณาเลือกสถานการณ์ที่เป็นจริงและ สอดคล้อง กับจุดประสงค์มาคัดแปลงให้เหมาะสมกับการสอนในชั้นเรียน โดยสถานการณ์นั้น ต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกวิเคราะห์ ตัดสินใจ ก่อให้เกิดการเรียนรู้และทักษะที่ต้องการมากที่สุด

4. กำหนดโครงสร้างของสถานการณ์จำลอง การกำหนดโครงสร้างนี้ ประกอบด้วย การกำหนดจุดประสงค์ของสถานการณ์จำลอง บทบาทของผู้ร่วมกิจกรรมแต่ละ คนเตรียมข้อมูล เนื้อหา กำหนดสถานการณ์ที่เน้นจริงในสังคม ลำดับขั้นของเหตุการณ์ เวลา และปัญหา จากสถานการณ์และสรุปอภิปราย

5. การสร้างและออกแบบสื่อการเรียนและสร้างกฎหมาย ดำเนินการสร้างและออกแบบสื่อการเรียนเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการประกอบกิจกรรม เช่น บัตรคำ รูปภาพ บัตรคำสั่ง ฯลฯ ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่กำหนด และกำหนดเงื่อนไขและขั้นตอนการทำงานหรือการแสดงความล้าดับเหตุการณ์

6. การทดลองใช้ นำสถานการณ์จำลองที่สร้างเสร็จไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มอื่นก่อน เพื่อตรวจหาข้อบกพร่องของวิธีการ ภาษา ตลอดจนการใช้สื่อการเรียนและเงื่อนไขต่าง ๆ ว่าควรปรับปรุงแก้ไขในจุดใดบ้าง เพื่อให้สถานการณ์จำลองสมบูรณ์ และเหมาะสมต่อการนำไปใช้งานกثيرที่สุด

2. การทำค่านิยมให้กระจàng

การทำค่านิยมให้กระจàng (Value Clarification : V.C.) หมายถึง กระบวนการพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลตามแนวค่านิยมของตน โดยมุ่งเน้นให้บุคคลได้เกิดกระบวนการคิดและตัดสินใจด้วยตนเอง ภายหลังที่ได้รับฟังเหตุการณ์หรือข้อมูลต่าง ๆ จากกลุ่มเพื่อประกอบการตัดสินใจ

ขั้นตอนของการทำค่านิยมให้กระจàng มี 5 ขั้น ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับค่านิยม จริยธรรมจากกรณีตัวอย่าง ภาพ เกม นิทาน การแสดงบทบาทสมมุติหรืออื่น ๆ
2. ให้คิดและตัดสินใจด้วยเหตุผลของคนเอง
3. ให้ร่วมกันคิดหาเหตุผลและตัดสินใจโดยกลุ่มย่อย 4 – 5 คน
4. ให้ร่วมกันคิดหาเหตุผลและตัดสินใจโดยกลุ่มใหญ่
5. ร่วมกันสร้างข้อคิด กลิ่กิ หรือกฎหมาย และแนวทางปฏิบัติของนักเรียนทุกคน

3. การปรับพฤติกรรม

การสอนแบบนี้เป็นการนำหลักพหุคิกรรมมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียน การสอน ขั้นตอนการสอน มีดังนี้

ระยะที่ 1 ระยะเส้นฐาน (Base - line) ครูสั่งเกตพหุคิกรรมนักเรียน

ระยะที่ 2 ครูประกาศระเบียบของชั้นเรียน (Rule)

ระยะที่ 3 ครูให้การเสริมแรงเมื่อนักเรียนแสดงพหุคิกรรมที่พึงประสงค์

4. การสร้างเสริมลักษณะนิสัย

การสอนเพื่อสร้างเสริมลักษณะนิสัยในการทำงานของนักเรียนอาชีวะแนวคิดจากทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยา 3 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีการทำค่านิยมให้กระจำ ทฤษฎีการปรับพฤติกรรม และทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม มาผสมผสานกันโดยใช้หลักการพัฒนาพฤติกรรมที่คำนึงถึงการจัดเรื่อง ไปหรือสถานการณ์ และผลกระทบที่ได้รับให้เหมาะสมกับนักเรียน

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบ่งเป็น 2 ระยะนี้รายละเอียดดังนี้

ระยะแรก : ครูจัดประสบการณ์ความคุ้มค่าของ

ขั้นที่ 1 การสร้างความตระหนัก

1. ให้นักเรียนทำกิจกรรมสร้างความตระหนัก
2. นักเรียนแสดงความคิดเห็นและตอบค่าตอบแทนเป็นรายบุคคล
3. นักเรียนแสดงความคิดเห็นเป็นกลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่
4. นักเรียนร่วมกันกำหนดข้อตกลงหรือพฤติกรรมที่ควรกระทำ
5. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปข้อตกลงและวางแผนที่ของพฤติกรรม

ที่พึงประสงค์ของชั้นเรียนร่วมกัน

ขั้นที่ 2 การให้ตัวแบบ

1. ครูจัดตัวแบบให้นักเรียนสังเกต
2. ครูชี้แนะให้นักเรียนเห็นความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกับผลกรรม
3. ครูให้การเสริมแรงตัวแบบเมื่อแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์
4. ครูให้การเสริมแรงนักเรียนเมื่อแสดงพฤติกรรมเดียนแบบ

ขั้นที่ 3 การปรับพฤติกรรม

1. ครูกำหนดพฤติกรรมที่ต้องการเสริมสร้าง
2. ครูกำหนดผลกรรม
3. ครูวางแผนไปการให้ผลกรรม
4. ครูให้การเสริมแรงหรือผลกรรมเมื่อนักเรียนแสดงพฤติกรรม

ที่พึงประสงค์

5. ครูรับการเสริมแรง เมื่อนักเรียนแสดงพฤติกรรมคงที่

ระบบหลัง : ครูให้นักเรียนควบคุมตนเอง

ขั้นที่ 4 การควบคุมตนเอง

1. นักเรียนกำหนดพฤติกรรมเป้าหมายของตน
2. นักเรียนบันทึกพฤติกรรมของตน
3. นักเรียนเสริมแรงตนเอง
4. นักเรียนประเมินตนเอง

5. การสอนที่เน้นการพัฒนาศักยภาพ

การสอนที่เน้นการพัฒนาศักยภาพ อาศัยแนวคิด ทฤษฎีของการพัฒนา ศักยภาพ โดยรวมของนักเรียน ใน 3 องค์ประกอบหลัก คือ ทักษะพื้นฐานจำเป็นต่อการเรียนรู้ ในอนาคต ประกอบด้วยทักษะการเรียน ทักษะการคิด ทักษะ การสื่อสาร ทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการทำางานประกอบด้วย ทักษะการจัดการทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้ ความยั่งยืน อดทน ประหัตตคอดคอม และคุณลักษณะที่จำเป็นต่อการอยู่ร่วมกันในสังคมประกอบด้วย การควบคุม ตนเอง ได้ ความรับผิดชอบและมีวินัยในการเรียน การช่วยเหลือ ผู้อื่น เสียสละ มุ่งมั่นพัฒนาแนวคิด ของการพัฒนา ได้กำหนดบทบาทของครูให้ใช้กระบวนการวิจัยในการจัดการเรียนการสอน โดย ชี้คนนักเรียนเป็นสำคัญ

ขั้นตอนของการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพ มีดังนี้

ขั้นที่ 1 การเตรียมการสอน

1. สำรวจศักยภาพของนักเรียน
2. วิเคราะห์หลักสูตรและจุดประสงค์รายวิชาที่สอน
3. วางแผนและออกแบบการสอน
 - 1) กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ทั้งด้านเนื้อหาและการพัฒนา ศักยภาพ
 - 2) วิเคราะห์เนื้อหาและความคิดรวบยอด
 - 3) ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดแทรกรูปแบบการพัฒนา ศักยภาพแต่ละด้าน ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้
 - 4) กำหนดวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ทั้งก่อนสอน ระหว่างสอน และหลังสอน

5) จัดเตรียมสื่อและเครื่องมือการประเมินผลการเรียนรู้ตามที่ระบุในแผน

ขั้นที่ 2 การสอน

1. วัดประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนก่อนสอน
2. แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้
3. จัดกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้ตามแผนที่ได้กำหนดไว้
4. ให้การเสริมแรงนักเรียนตามความเหมาะสมและกระตุ้นให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างเต็มที่
5. สังเกตและบันทึกพฤติกรรมนักเรียนในระหว่างดำเนินกิจกรรม
6. บันทึกปัญหาที่พบและผลการจัดกิจกรรมท้ายแผนเพื่อการปรับปรุงกิจกรรมในครั้งต่อไปให้ดีขึ้น

ขั้นที่ 3 การวัดและประเมินผล

1. วัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนหลังสอน

2. สรุปผลการจัดกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้พร้อมข้อเสนอแนะ

ขั้นที่ 4 การปรับปรุงและพัฒนา

1. นำข้อมูลทั้งหมดมาใช้ในการปรับปรุงแผนการสอนให้สมบูรณ์

ขั้นตอน

2. นำแผนที่ปรับปรุงแล้วไปใช้ในการสอนครั้งต่อไป

รูปแบบการพัฒนาศักยภาพแต่ละด้านมีขั้นตอน ดังนี้

1. ทักษะการเรียน ขั้นตอนการพัฒนา ประกอบด้วย
 - 1) สร้างความตระหนักรู้
 - 2) ให้ความรู้วิธีการพัฒนาทักษะการเรียนแต่ละทักษะอย่างไร
 - 3) ฝึกทักษะ
 - 4) ให้ผลย้อนกลับทันที
 - 5) ฝึกทักษะอย่างต่อเนื่อง
2. ทักษะการคิด ขั้นตอนการพัฒนา ประกอบด้วย
 - 1) กำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้
 - 2) เสนอข้อมูลใช้คำานเป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนคิด
 - 3) ใช้กระบวนการสร้างความเข้าใจ โดยที่นักเรียนต้องตั้งคำถามกับตัวเอง สังเกต ไตรตรอง อภิปรายรับฟังข้อโต้แย้งเชื่อมโยงความสัมพันธ์แล้วจึงลงข้อสรุป

3. ทักษะการสื่อสาร ขั้นตอนการพัฒนา ประกอบด้วย

- 1) แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้
- 2) นำเสนอข้อมูล
- 3) ฝึกปฏิบัติในกลุ่มย่อย
- 4) ฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จริง
- 5) สรุปข้อมูลที่ได้รับ
- 6) ประเมินคุณลักษณะการสื่อสารของตนเอง

4. ทักษะการจัดการ ขั้นตอนการพัฒนา ประกอบด้วย

- 1) กำหนดปัญหาความต้องการและจำเป็น
- 2) พิจารณาทางเลือกและทางเลือกที่เหมาะสมที่สุด
- 3) วางแผนจัดทำแผนดำเนินงาน
- 4) ดำเนินการตามแผน
- 5) ประเมินสรุปผลการดำเนินงาน
- 6) ใช้ข้อมูลข้อนอกลับเพื่อการปรับปรุงการดำเนินงาน

5. การทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้ ขั้นตอนการพัฒนา ประกอบด้วย

- 1) สร้างเจตคติทางบวกในการทำงานร่วมกัน
- 2) ทำความเข้าใจวัตถุประสงค์ เป้าหมายของการทำงานร่วมกัน
- 3) ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มทุกขั้นตอน

เต็มศักยภาพของตน

- 4) เรียนรู้วิธีสร้างปัญญาพัฒนาที่ดีกับเพื่อนร่วมงาน
- 5) นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

6. ความเข้ม อดทน ประยัคและอดทน ขั้นตอนการพัฒนาประกอบด้วย

- 1) ใช้การสอนสอดแทรกเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับความเข้ม อดทน ประยัคและอดทนไปในขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม
- 2) ครุต้องเป็นแบบปฏิบัติในสิ่งที่ต้องการให้นักเรียนปฏิบัติให้ข้อมูลข้อนอกลับทันทีที่พบเห็นพฤติกรรมที่ไม่เป็นไปตามที่สอน เพื่อให้นักเรียนแก้ไขและปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

7. การควบคุมตนเองได้ ขั้นตอนการพัฒนา ประกอบด้วย

- 1) ให้นักเรียนกำหนดพฤติกรรมเป้าหมาย
 - 2) กำหนดเงื่อนไขเสริมแรง
 - 3) ให้นักเรียนสังเกต และบันทึกพฤติกรรมตนเอง
 - 4) ให้นักเรียนประเมินตนเองจากข้อมูลที่บันทึก
 - 5) ให้การเสริมแรงตนเองตามเงื่อนไขที่กำหนด
8. ความรับผิดชอบและวินัยในตนเอง ขั้นตอนการพัฒนา ประกอบด้วย
- 1) ให้นักเรียนรู้ความหมาย ความสำคัญประโยชน์และวิธีการปฏิบัติตาม
 - 2) ให้คิด วิเคราะห์ ตัดสินใจ และทำความกระจ่าง
 - 3) ปลูกฝังและสร้างเสริมให้ความคุ้มตนเองประพฤติปฏิบัติเป็น

กิจนิสัย

9. การช่วยเหลือผู้อื่น เสียสละ มุ่งมั่นพัฒนา ขั้นตอนการพัฒนา

ประกอบด้วย

- 1) การใช้ประสบการณ์เดิมของนักเรียน
- 2) การสะท้อนความคิดและอภิปรายในกลุ่ม
- 3) ความเข้าใจและทราบนักถึงคุณค่า
- 4) การสร้างนิสัยที่ถาวร

6. การสอนแบบนาฏกรรม

การสอนแบบนาฏกรรม หมายถึง การแสดงต่าง ๆ ที่จัดขึ้นเพื่อถ่ายทอดความหมาย หรือสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ โดยใช้ท่าทางต่าง ๆ ตามธรรมชาติตามประสบการณ์ที่มีอยู่หรืออาจสร้างขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับจุดประสงค์และสภาพการณ์ในการเรียนการสอน เพื่อสร้างความเข้าใจและความสนุกสนาน จัดว่าเป็นการแสดงที่ใช้ทักษะทางภาษา และทักษะทางความคิด ประเภทของนาฏกรรม ๆ แบ่งได้เป็น 5 ประเภท คือ

1. การแสดงบทบาท หมายถึง การแสดงที่ไม่มีการซ้อมหรือการเตรียมตัวล่วงหน้าไว้เวลาประมาณ 10–15 นาที สมมุติสถานการณ์ให้ผู้แสดง แสดงบทบาทไปตามลักษณะนิสัยของตัวละครในเรื่อง
2. ละครใบ้และภาพหุ่นชีวิต ละครใบ้ คือ การแสดงท่าทางโดยไม่ใช้คำพูดเลย และต้องแสดงให้ผู้ดูรู้เรื่อง ส่วนภาพหุ่นชีวิต คือ การแสดงให้ผู้แสดงอยู่นิ่ง ๆ ในท่าทางต่าง ๆ ที่เหมาะสมโดยไม่มีการพูดหรือเคลื่อนไหวใด ๆ

3. การแสดงกลางแปลง การแสดงนี้จะต้องใช้คนจำนวนมาก และแสดงนอกอาคารเพื่อถ่ายทอดศิลปะและวัฒนธรรม ตลอดจนประเพณีต่าง ๆ
 4. การแสดงละคร คือ การนำเรื่องราวในบทเรียนมาแสดงเป็นละคร ประกอบการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จะให้นักเรียนแสดงหรือเป็นการจัดไปชมละครก็ได้ การแสดงละครเป็นการสะท้อนชีวิตความเป็นอยู่ อุปนิสัยและวัฒนธรรมของสังคมได้เป็นอย่างดี
 5. หุ่น ได้แก่ หุ่นกระบอก หุ่นซัก หุ่นสวมมือ หุ่นนิ่วมือ และหุ่นเสียงไม้ ซึ่งผู้แสดงจะใช้มือหรือนิ้วในการซักเพื่อให้หุ่นเคลื่อนไหว ส่วนต่าง ๆ ไปตามบทบาทของเรื่อง
- ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบนาฏกรรม มีดังนี้
1. ขั้นนำ
 - 1) ให้นักเรียนฟังเพลงที่กีฬาเดียงหรือครูปภาค
 - 2) ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนากับกันสิ่งที่ได้รับ
 2. ขั้นสอน มีขั้นตอน ดังนี้
 - 1) เตรียมการ
 - 2) แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย
 - 3) ครูชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการแสดงบทบาท
 - 4) ให้สมาชิกแต่ละกลุ่มประชุมวางแผนกันใน การเตรียมบทบาท และแบ่งหน้าที่
 - 5) การแสดง ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอุกมาแสดงโดยใช้เวลาประมาณ กลุ่มละ 7 – 8 นาที ระหว่างที่แสดงให้กลุ่มอื่น ๆ สังเกต การแสดง พร้อมทั้งจดบันทึกส่วนดี และข้อที่บกพร่องที่เกิดขึ้น ทั้งที่เกี่ยวกับเนื้อหาและการแสดง
 3. ขั้นอภิปรายและสรุปผล ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปราย แสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวกับเนื้อหาและในด้านการแสดง พร้อมทั้งข้อเสนอแนะสำหรับการแก้ไขต่อไป
 4. ขั้นประเมินผล ทำได้ดังนี้
 - 1) สังเกตจากการปรึกษาหรือวางแผนร่วม
 - 2) สังเกตจากการแสดง
 - 3) สังเกตจากการสนทนากับผู้สอนในระหว่างการสอน

7. การแสดงบทบาทสมมุติ

การสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมุติ เป็นการสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ความรู้สึกนึกคิด และเข้าใจคนอื่น โดยการให้นักเรียนแสดงบทบาทของคนอื่นที่ไม่ใช่ตนเอง การสมมุตินบทบาทและจัดสภาพการณ์ให้นักเรียนแสดงความรู้สึกนึกคิด อารมณ์ จากสภาพการณ์ที่สมมุติขึ้นภายหลัง การแสดงจะต้องมีการสรุปผลของบุคคลที่นักเรียนสวมบทบาทนั้น

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้บทบาทสมมุติ ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ

- 1) การกำหนดครุภัณฑ์และสถานที่
- 2) กำหนดสถานการณ์และบทบาทสมมุติ

2. ขั้นแสดง

- 1) การอุ่นเครื่อง เริ่มจากที่ครูเล่าเรื่องหรือสถานการณ์ให้นักเรียนเกิดความสนใจที่จะเรียนและติดตามเรื่อง โดยอาจใช้สื่อ เช่น รูปภาพที่สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง เป็นสื่อในการอธิบายเรื่องราว
- 2) การเลือกตัวผู้แสดง ครูอาจให้นักเรียนแบ่งกลุ่มย่อย ๆ กลุ่มละ 5 – 6 คน และให้ตัวแทนกลุ่มออกมายัง舞台上กำหนดบทบาทที่ครูเตรียมไว้
- 3) การจัดสภาพแวดล้อม
- 4) การเตรียมผู้สังเกตการณ์
- 5) การเตรียมพื้นที่การแสดง
- 6) การแสดง หลังจากนักเรียนในกลุ่มที่มาทำงานเข้าไปกับบทบาทที่กลุ่มคนได้รับแล้วก็ให้แต่ละคนออกมาระดับบนเวทีเรื่อง

3. ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล เป็นการอภิปรายร่วมกันโดยใช้เหตุผล ตรงไปตรงมาเกี่ยวกับพฤติกรรมการแสดงออก

4. ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์และสรุป ครุครภะตุ้นให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ที่มีส่วนสัมพันธ์กับเรื่องที่ศึกษา ขั้นนี้ช่วยให้นักเรียนได้แนวคิด ก้าวข้างหน้าขึ้น และส่งเสริมให้นักเรียนได้เห็นว่าสิ่งที่เรียนนั้นเกี่ยวข้องกับความเป็นจริง จะทำให้นักเรียนสามารถหาข้อสรุป หรือแนวคิดรวบยอดที่ดูถูกความสามารถเข้าใจได้อย่างดี และให้นักเรียนบันทึกลงสมุดแบบฝึกหัด ไว้เป็นรายบุคคล

กล่าวโดยสรุป สภาพที่พึงประสงค์ในการจัดกระบวนการเรียนการสอน เพื่อ พัฒนาคุณภาพนักเรียนตามแนวปฏิรูปการศึกษา ครุศาสตร์คิดค้นและแสวงหาวิธีการนวัตกรรม มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้เป็นไปตามทิศทางที่กำหนด ก็จะทำให้ผู้เรียน เกิดคุณลักษณะที่ต้องการ ในขณะเดียวกันก็จะต้องศึกษา กันครัว ปรับปรุงรูปแบบการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน ให้เหมาะสมกับผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง และมีการติดตามตรวจสอบ ประเมินผลอย่างจริงจัง

2.6 ลักษณะการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

พุทธศักราช 2542

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2543 : 12 - 14) กล่าวว่า “ได้มี นักวิชาการการศึกษาและผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาทุกฝ่ายได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ลักษณะของผู้เรียนและลักษณะกระบวนการเรียนรู้ตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 สรุปได้ดังนี้”

2.6.1 ลักษณะผู้เรียนที่พึงประสงค์

1. เป็นคนดี คือ คนที่ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณธรรม มีจิตใจที่ดีงาม มีคุณธรรม จริยธรรม มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ทั้งด้านจิตใจและพฤติกรรมที่แสดงออก เช่น มีวินัย มีความเชื่อเพื่อเกื้อกูล มีเหตุผล ซื่อสัตย์ ขยัน ประหยัด มีจิตใจเป็นประชาธิปไตย เคารพความคิดเห็นและสิทธิของผู้อื่น มีความเสียสละรักษาสิ่งแวดล้อม และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่าง มีความสุข

2. คนเก่ง คือ คนที่มีสมรรถภาพสูงในการดำเนินชีวิต โดยมีความสามารถด้าน ใจด้านหนึ่งหรือรอบด้าน หรือมีความสามารถพิเศษเฉพาะทาง เช่น ทักษะและกระบวนการทาง วิทยาศาสตร์ ความสามารถด้านคณิตศาสตร์ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถด้านภาษา ศิลปะ ดนตรี กีฬา มีภาวะผู้นำ รู้จักตนเอง ควบคุมตนเองได้ เป็นต้น นอกจากนี้กรมวิชาการ (2543 : 6) ได้ให้ความหมายของคนเก่งว่า เป็นบุคคลที่มีความสามารถในด้านใดด้านหนึ่งหรือ รอบด้านหรือมีความสามารถพิเศษเฉพาะด้านและควรจะเก่งในการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้ที่ จะทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่น

3. คนที่มีความสุข คือ คนที่มีสุขภาพดีทั้งกายและจิต เป็นคนร่าเริงแจ่มใส ร่ากายแข็งแรง จิตใจเข้มแข็ง มีมนุษยสัมพันธ์ มีความรักด้วยกัน ไม่อิสระ พื้นจาก การตอกเป็นทางสของบ้านเมือง และสามารถดำรงชีวิตได้อย่างพอเพียงแก่ตัวภาพ

2.6.2 คุณลักษณะของครูที่พึงประสงค์

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายพัฒนาครูเพื่อให้เป็นกลไกสำคัญในการปฏิรูปการเรียนรู้ ในคณะกรรมการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการมอบหมายให้กรมวิชาการเป็นแกนกลางประสานความร่วมมือกับทุกหน่วยงานที่มีบทบาทหน้าที่เกี่ยวกับการปฏิรูปการเรียนรู้ ทั้งในและนอกกระทรวงศึกษาธิการ จัดทำเกณฑ์ คุณลักษณะของครูแก่นนำ เพื่อพัฒนาเป็นครูดีแบบ เป็นแกนกลางที่แต่ละหน่วยงานสามารถนำไปปรับแก้ไขให้สอดคล้องกับหน่วยงานของตน และสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูสามารถนำไปใช้ประกอบการพิจารณา เพื่อให้ครูได้รับสิทธิประโยชน์และความก้าวหน้าในวิชาชีพครู คุณลักษณะดังกล่าวประกอบด้วย

1. ด้านคุณสมบัติส่วนตัว

- มีคุณธรรม ประพฤติปฏิบัติตามเป็นแบบอย่างที่ดี
- รักและเมตตาศิษย์
- รักและสร้างสรรค์ในวิชาชีพครู
- มีบุคลิกภาพและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี สามารถดำรงชีวิตและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

- อบรม สั่งสอน ฝึกฝน สร้างเสริมความรู้ทักษะค่านิยมและนิสัยที่ถูกต้องดีงามแก่ศิษย์

- มีความคิดอย่างมีวิจารณญาณและคิดอย่าง สร้างสรรค์

- มีความสามารถในการให้คำปรึกษาในด้านการเรียนและชีวิต

- ศึกษาค้นคว้า และสามารถหาข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ในการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องและทันเหตุการณ์

2. ด้านศักยภาพในการจัดการเรียนรู้

- มีความรู้ความเข้าใจหลักสูตรทั้งเนื้อหาสาระ ธรรมชาติวิชา และธรรมชาติของผู้เรียน

- มีความสามารถในการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้เกิดผลลัพธ์แก่ศิษย์
- พัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนสำคัญที่สุด
- มีความสามารถในการเสริมสร้างบรรยายกาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้
- มีความสามารถในการวัดและประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง
- มีความสามารถในการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้

3. ด้านการพัฒนาเพื่อนครู

- ศรัทธาที่จะเข้ามาเป็นครูแทนนำ
- เต็มใจให้ความช่วยเหลือในทุก ๆ ด้านแก่เพื่อนครู
- จัดเวลาและกิจกรรมนิเทศเครือข่ายครูในสังฆภัณฑ์ฯ ตามวัสดุที่ได้

อย่างเหมาะสม

มนตรี จุฬาวัฒนพล (2541 : 17) ศึกษาผลกระทบต่อครูและวิชาชีพครูจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และมาตรฐานการศึกษา พบว่า

1. ผลกระทบจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

- 1) ครูต้องเป็นตัวอย่างของผู้ที่ได้รับการศึกษา (มาตรา 6,7)
- 2) ครูต้องเรียนรู้ตลอดชีวิตและพัฒนากระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง (มาตรา 6,25,30)
- 3) ครูต้องปฏิบัติงานตามมาตรฐานวิชาชีพครู (มาตรา 9,4)
- 4) ครูต้องจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ (มาตรา 10)
- 5) ครูต้องมีความสามารถในการสอนผู้เรียนหลากหลายประเภท (มาตรา 10)
- 6) ครูต้องปฏิบัติงานได้สามระบบ (การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย) (มาตรา 15)
- 7) ครูต้องปฏิบัติงานได้ในสถานศึกษาต่าง ๆ (มาตรา 18)
- 8) ครูส่วนหนึ่งต้องจัดการอาชีวศึกษา โดยความร่วมมือกับสถานประกอบการ (มาตรา 2)
- 9) ครูต้องจัดการศึกษาโดยถือผู้เรียนมีความสามารถสำคัญที่สุด (มาตรา 22)
- 10) ครูต้องจัดให้มีการเรียนรู้ทักษะต่าง (มาตรา 23)
- 11) ครูต้องจัดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง (มาตรา 24)
- 12) ครูต้องสามารถประเมินผู้เรียน (มาตรา 26)
- 13) ครูต้องสามารถจัดทำสาระของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน (มาตรา 27)
- 14) ครูต้องช่วยให้ชุมชนได้มีการเรียนรู้ (มาตรา 29)
- 15) ครูต้องมีคุณภาพและมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ (มาตรา 52, 53)
- 16) ครูจะได้รับเงินเดือนค่าตอบแทนที่เหมาะสม (มาตรา 55)
- 17) ครูจะได้รับการพัฒนาและเชิญเกียรติ (มาตรา 52, 55)

2. ผลกระทบจากมาตรฐานการศึกษา

1) ครูต้องปฏิบัติตามเป็นแบบอย่างของผู้ที่มีมาตรฐานด้านผู้เรียน

(มาตรฐาน 1 - 12)

2) ครูต้องสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ตามมาตรฐานด้านกระบวนการ

(มาตรฐาน 13 - 18)

3) ครูต้องมีคุณสมบัติตรงตามมาตรฐานด้านนี้ดังนี้ (มาตรฐาน 21- 24)

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ครูเป็นบุคคลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการปฏิบัติกระบวนการเรียนรู้ จะเห็นได้จากทุกฝ่ายมองความไว้วางใจของการกิจที่สำคัญให้แก่ครู โดยนุ่งที่จะปรับเปลี่ยนและพัฒนาครูให้มีคุณภาพ เพื่อผลสืบเนื่องถึงการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามเป้าหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 ต่อไป

3. ลักษณะการเรียนรู้ที่พึงประสงค์

กรณีวิชาการ (2543 : 7) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้ หมายถึง การปรับเปลี่ยนทัศนคติ แนวคิด และพฤติกรรมอันเนื่องมาจากได้รับประสบการณ์ และเป็นการปรับเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น และ ศรีชัย กาญจนวงศ์ (2543 : 9) กล่าวว่า การเรียนรู้ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันเนื่องมาจากประสบการณ์ของการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ซึ่งคำว่าพฤติกรรมรวมถึงพฤติกรรมที่สามารถสังเกตเห็น ได้และพฤติกรรมภายในที่มองไม่เห็น และการเปลี่ยนแปลงนี้รวมถึงการเปลี่ยนแปลงปริมาณหรือคุณภาพของพฤติกรรมด้านความรู้ ความคิด อารมณ์ ความรู้สึก และทักษะการปฏิบัติ

การเรียนรู้ของผู้เรียนจึงเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน ไปในทิศทางที่พึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ โดยมีครูทำหน้าที่จัดกิจกรรมประสบการณ์ให้ด้วยการกระตุ้นหรือส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ซึ่งอาจเป็น ครู หนังสือ เอกสาร ตำรา หรือสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ

กล่าวโดยสรุป กระบวนการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ คือ กระบวนการทางปัญญาที่พัฒนาผู้เรียนให้ได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตสามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มีความสุข บูรณาการเนื้อหาสาระตามความเหมาะสมของระดับการศึกษา ผู้เรียนได้มีความรู้เกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม สาระการเรียนรู้ สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน ทันสมัย เน้นกระบวนการคิดและการปฏิบัติจริง ได้เรียนรู้ ตามสภาพจริง สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างกว้างขวางเป็นกระบวนการที่มีแหล่งเรียนรู้หลากหลาย นำสนับสนุนเป็นกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน โดยมีผู้เรียนครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายร่วมกันขับเคลื่อนการเรียนรู้และมุ่งประโยชน์ให้ผู้เรียนเป็น คนดี เก่ง และมีความสุข

3. บทบาทของผู้บริหาร ครุผู้สอน และผู้เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปการเรียนการสอน

การปฏิรูปการเรียนรู้จะประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายอยู่ที่คุณภาพ การเรียนรู้และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ทั้งผู้บริหารสถานศึกษา ครุผู้สอน บุคลากรทางการศึกษา พ่อแม่ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรต่าง ๆ และสื่อมวลชน จะต้องประสานความร่วมมือกันตามบทบาทภาระหน้าที่ที่พึงกระทำ ดังต่อไปนี้

3.1 บทบาทของผู้บริหารในการนำครุผู้สอนด้านปฏิรูปการเรียนการสอน

การปฏิรูปการเรียนการสอนทุกรอบ ถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด จะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาเต็มศักยภาพและมีความสุข โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง จัดสาระการเรียนรู้ บูรณาการความรู้และทักษะต่าง ๆ อย่างเหมาะสมกับระดับการศึกษา และสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ชุมชน และประเทศชาติ ให้มีการประเมินผลการเรียนตามสภาพจริง

ที่มา แบบมลี (2542 : 30) การจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา คือให้มีความสามารถทางด้านความคิด การแสวงหาความรู้และการสร้างความรู้ด้วยตนเอง และมีคุณธรรมจริยธรรมในกิจกรรมการเรียนการสอน การเป็นตัวแบบที่ดีเด่น ผู้เกี่ยวข้องจะต้องมีส่วนสนับสนุน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้เป็นไปตามแนวทางดังกล่าวอย่างใกล้ชิด ผู้บริหาร โรงเรียนเป็นตัวจัดที่สำคัญ ต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนของครู ให้เป็นไปตามแนวทางในด้านปฏิรูปการเรียนการสอน ผู้บริหาร โรงเรียนควรมีบทบาท ดังนี้

1. กำหนดแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาโรงเรียน ไว้ในธรรมนูญโรงเรียน มีแผนยุทธศาสตร์ในการปฏิรูปการเรียนรู้ ตามแนวทางของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 4 ที่ว่าด้วย แนวทางการจัดการศึกษา

2. ปรับปรุงการบริหารจัดการ ให้อิสระอำนวยความสะดวกให้ครุผู้สอนมีเสรีภาพในการคิดพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ ทำการวิจัยในห้องเรียน และเปลี่ยนเรียนรู้กันในระหว่างเพื่อนครู การทำงานเป็นทีมผนึกกำลังระหว่างกลุ่มวิชา พัฒนาผลการเรียนรู้ให้ได้มาตรฐานตามหลักสูตร

3. พัฒนาสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ให้มีบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่สุด สามารถ “ใช้โลโก” เป็นห้องเรียน

4. จัดให้มีระบบนิเทศภายในช่วยเหลือครู ในด้านการพัฒนาหลักสูตร และจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

5. จัดทำสื่อการเรียนการสอนที่นักเรียนเป็นผู้ใช้ เป็นผู้ปฏิบัติให้เพียงพอ ส่งเสริมการใช้สื่ออุปกรณ์ใหม่ประสมทักษิภาพ มีการติดตามประเมินผล และรายงานตามสายบังคับบัญชาอย่างเป็นระบบ

6. ติดตามความก้าวหน้าผลการเรียนของนักเรียน ผลการปฏิบัติงานของครู ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ เช่น การเยี่ยมชั้นเรียน การสัมภาษณ์นักเรียน การพูดคุย และสอบถามผู้ปกครอง ติดต่อผู้ปกครองและชุมชน จัดให้มีการรายงานการปฏิบัติงานของโรงเรียน การรายงานความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียน ให้ผู้ปกครองและกรรมการโรงเรียน มีส่วนรับรู้อย่างต่อเนื่องทุกขั้นตอน

3.2 บทบาทของครูผู้สอนในการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

บทบาทของครูกับการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ครุจ้าเป็นต้องเปลี่ยนบทบาทจากผู้ที่ยืนอยู่หน้าชั้นเรียนตลอดเวลาพร้อมกัน " มือซ้ายถือหนังสือมือขวาถือขอร์ก้า ไม่เขียนตามคำบอกให้ลอกบนกระดาษ....." มาเป็น

1. ผู้จัดการ (Manger) เป็นผู้กำหนดบทบาทให้ผู้เรียนทุกคน ได้มีส่วนร่วมทำกิจกรรมแบบกลุ่ม หรือจับคู่หรือเป็นผู้สนับสนุนหมายงาน หน้าที่ความรับผิดชอบแก่นักเรียนทุกคนขึ้นตัวให้ทุกคนทำงานที่เหมาะสมกับความสามารถ ความสนใจของตน

2. ผู้ร่วมทำกิจกรรม (An Action Participant) เข้าร่วมทำกิจกรรมในกลุ่มจริงๆ หรือห้องทั้งให้ความคิดและความเห็น หรือเชื่อมโยงประสบการณ์ ส่วนตัว ช่วยนักเรียนขณะทำกิจกรรม

3. ผู้ช่วยเหลือและแหล่งวิทยาการ (Helper and Resource) คอยให้คำตอบ เมื่อนักเรียนต้องการความช่วยเหลือทางวิชาการ ตัวอย่างเช่น คำศัพท์ ไวยากรณ์ การให้ข้อมูล หรือความรู้ในขณะที่นักเรียนต้องการที่จะช่วยทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

4. ผู้สนับสนุนและแรงเสริม (Supporter and Encourager) ช่วยสนับสนุนด้านสื่อ อุปกรณ์ หรือให้คำแนะนำที่ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม หรือฝึกปฏิบัติตัวอย่าง

3.2.5 ผู้ติดตามตรวจสอบ (Monitor) คอยตรวจสอบงานที่นักเรียนผลิตขึ้นมา ก่อนที่จะส่งต่อไปให้นักเรียนคนอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านความถูกต้องของคำศัพท์ ไวยากรณ์ การแก้คำผิด อาจจะทำได้ทั้งก่อนกิจกรรม หรือบางกิจกรรมอาจแก้ที่หลังได้ แต่ไม่ว่าจะทำกิจกรรมใดก็ตาม จุดประสงค์หลักของการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง คือ การทำให้ช่องว่างระหว่างครูกับนักเรียนแคบลง เพราะการเรียนการสอนเกิดขึ้นทั้งสองด้าน

3.3 บทบาทของผู้ปักธงและชุมชนในการสนับสนุนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน เป็นศูนย์กลาง

ผู้ปักธงนักเรียนและชุมชนมีส่วนสำคัญในการพัฒนา นักเรียน โรงเรียน โดยการ สนับสนุนงบประมาณ สนับสนุนแหล่งการเรียนรู้ เป็นวิทยากรภูมิปัญญาท้องถิ่น ในการจัด การเรียนการสอน และมีบทบาทในการร่วมรับผิดชอบต่อคุณภาพผู้เรียน และคุณลักษณะของ ผู้เรียนที่ชุมชนต้องการ ดังนั้น ผู้บริหารโรงเรียน ครุสื่อสอน ควรดำเนินการประสานงานกับ ผู้ปักธงและชุมชน เพื่อระดมทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์ ต่อการจัดการเรียน การสอนในโรงเรียน ควรดำเนินการดังนี้

1. เปิดโอกาสให้ผู้ปักธงและชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน โดยให้มีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย คุณภาพผู้เรียน และคุณลักษณะของ ผู้เรียนที่ชุมชนต้องการ
2. ชี้แจงและสร้างความเข้าใจกับผู้ปักธงให้เห็นคุณค่าของการศึกษา และ ความสำคัญในการเรียนรู้ของนักเรียน ความรับผิดชอบของผู้ปักธงในการร่วมมือพัฒนา บุตรหลานของตนเอง ให้มีคุณลักษณะตามที่ต้องการ
3. เปิดโอกาสให้ผู้ปักธงที่มีความพร้อม มีกำลังความสามารถ มีกำลังทรัพย์ เข้าสนับสนุน การพัฒนาโรงเรียนตามศักยภาพและความสนใจ
4. เปิดโอกาสให้ผู้ปักธงและชุมชน มีส่วนรับผิดชอบในผลผลิตและผลลัพธ์ ที่เกิดขึ้นจากการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน

กล่าวโดยสรุป การปฏิรูปการศึกษาจะประสบผลสำเร็จเพียงใดต้องอาศัยความร่วมมือ ของทุกฝ่ายตามบทบาทหน้าที่ของแต่ละบุคคล ซึ่งจะทำให้การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้สำเร็จ ฉุล่วงด้วยดี ทุกคน ทุกฝ่าย ที่มีส่วนได้เสียในสังคมจะต้องร่วมมือกันรับผิดชอบในการปฏิรูป การศึกษาในครั้งนี้

4. แนวความคิดของเดมนิ่ง (Deming)

วิชูรย์ สินะ โชคดี (2544 : 168 - 169) ได้นำเสนอหลักการปฏิบัติการสร้างกลุ่มสร้าง คุณภาพจะนำหลักวงล้อของเดมนิ่ง (Demig Cycle) เข้ามาใช้เป็นแนวทางปฏิบัติเพื่อให้บรรลุ ตามเป้าหมายที่กำหนดขึ้น ซึ่งหลักวงล้อของเดมนิ่งจะประกอบด้วยกิจกรรม 4 ประการที่กลุ่ม สร้างคุณภาพจะต้องปฏิบัติ กือ

1. การวางแผน (Plan : P)
2. การปฏิบัติ (Do : D)
3. การตรวจสอบ (Check : C)
4. การปรับปรุงแก้ไข (Action : A)

หลักง่วงล้อเดنمิ่ง เป็นหลักที่เสริมการปฏิบัติกลุ่มสร้างคุณภาพให้มีประสิทธิภาพ ภายใต้หลักเกณฑ์ที่ว่ากิจกรรมใด ถ้าต้องการให้บรรลุถึงความสำเร็จและความสามารถดำเนิน กิจกรรมนั้นให้มีประสิทธิภาพจะต้องมีการปฏิบัติอย่างต่อเนื่องจนบรรจบครบวงจร โดยเริ่ม จาก การวางแผน (P) ที่ดีปฏิบัติตามตามแผนที่วางไว้ (D) ตรวจสอบติดตามผลการปฏิบัติงาน ให้เป็นไปตามเป้าหมาย (C) และปรับปรุงแก้ไขงานที่ปฏิบัติให้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ (A) สำหรับการใช้หลักง่วงล้อของเดนมิ่ง ในการสร้างกลุ่มสร้างคุณภาพ จะอยู่ในขั้นของการ จัดตั้งกลุ่มสร้างกลุ่มคุณภาพ และวิจัยนำหลักง่วงล้อของเดนมิ่งเข้ามาใช้ในการปฏิบัติกับกลุ่ม สร้างคุณภาพ ซึ่งแบ่งขั้นตอนการปฏิบัติการสร้างกลุ่มคุณภาพ ดังนี้

1. ขั้นตอนการจัดตั้งกลุ่มสร้างคุณภาพ กลุ่มสร้างคุณภาพจะเกิดขึ้นได้สิ่งสำคัญ กือ จะต้องมีการสร้างแรงจูงใจ ในการปฏิบัติกลุ่มสร้างคุณภาพด้วยการจัดอบรมปูพื้นฐาน ความคิด พื้นฐานในหลักการปฏิบัติกลุ่มสร้างคุณภาพและขั้นตอนการปฏิบัติกิจกรรมการสร้าง คุณภาพ ซึ่งให้เห็นถึงคุณประโยชน์ที่ได้รับจากการปฏิบัติกลุ่มสร้างคุณภาพ เมื่อพนักงาน ตลอดจนผู้บริการเกิดความศรัทธาของเห็นประโยชน์ของกิจกรรมการสร้างคุณภาพ แล้ว ประกาศนโยบายกิจกรรม การสร้างคุณภาพให้ทราบ โดยสมัครใจสร้างคำขวัญและสัญลักษณ์ ค่าย ๆ เป็นการกระตุ้นพนักงานให้เกิดความคิดในการปฏิบัติงาน พร้อมที่จะจดทะเบียนกลุ่ม สร้างคุณภาพ

2. ขั้นตอนการปฏิบัติในกลุ่มสร้างคุณภาพ เมื่อจัดตั้งกลุ่มสร้างคุณภาพได้แล้ว ผู้นำกลุ่มสร้างคุณภาพ และผู้ประสานงานจะต้องแนะนำและสร้างบรรยากาศแห่งความพอใจ กลุ่มผู้ปฏิบัติ กิจกรรมสร้างคุณภาพด้วยความเต็มใจ โดยให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการแสดง ความคิด ใช้พลังสมอง พลังกาย พลังใจ ที่จะเข้าปฏิบัติงาน ทั้งนี้เน้นไปยังความสามัคคี เป็นหลักจากนั้นนำวงล้อของเดนมิ่ง (Deming) เข้าเสริมกับเทคนิคการสร้างคุณภาพ ดังนี้

2.1 ขั้นการวางแผน การควบคุมคุณภาพจะสำเร็จตามจุดมุ่งหมายถึงคำว่า คุณภาพ "ได้กีด้วยความร่วมแรงร่วมใจกันคิดพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องค่าย ๆ ให้ หมดไป ซึ่งหลักการปฏิบัติการวางแผนการสร้างคุณภาพ มีขั้นตอนดังนี้"

1) ระบุปัญหาต่าง ๆ ที่ต้องการปรับปรุง การระบุถึงปัญหาต่าง ๆ ที่ต้องการปรับปรุงเป็นงานขั้นแรกของการปฏิบัติการสร้างคุณภาพซึ่งทุกคนจะต้องร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดในการหาสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้น

2) เก็บรวบรวมข้อมูล ในขั้นตอนนี้เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อคุ้มครองและยังคงความลับของกระบวนการผลิต หรือสาเหตุของสิ่งของที่ต้องการปรับปรุงว่ามีการกระจายมาจากน้อยเพียงใด มีสาเหตุเนื่องจากอะไร เพื่อจะได้แก้ไขปรับปรุงสาเหตุการกระจายของผลิตภัณฑ์ในกระบวนการผลิต หรือสาเหตุของสิ่งของที่ต้องการปรับปรุง ซึ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลในส่วนนี้ควรเก็บรวบรวมข้อมูลในลักษณะที่อ่านง่ายและสะดวกต่อการปฏิบัติ เช่น ใช้ตารางตรวจสอบแผนภูมิค่าง ๆ หรือแบบสอบถามในการหาสาเหตุ หลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วควรมีการจำแนกข้อมูลออกเป็นกลุ่ม ๆ เพื่อสะดวกต่อการสร้างแผนภูมิก้างปลาและเสนอต่อที่ประชุม

3) กำหนดหัวข้อและแสดงภาพของปัญหา หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ แล้วในขั้นตอนนี้จะเป็นการสร้างแผนภูมิค่าง ๆ เช่น แผนภูมิก้างปลา แผนภูมิพาร์โต แผนภูมิควบคุมและกราฟ เพื่อใช้กำหนดสาเหตุของความบกพร่องค่าง ๆ ตลอดจนแสดงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นกับงานที่ทำอยู่ และเมื่อทราบถึงปัญหาต่าง ๆ จากแผนภูมิที่กำหนดแล้วขั้นต่อไปจะเป็นการระดมความคิดถกเถียงปัญหาต่าง ๆ เพื่อเลือกปัญหานางจุดขึ้นมาแก้ไขปรับปรุงแล้วกำหนดหัวข้อในการแก้ไขปรับปรุง

4) กำหนดเป้าหมายที่แน่นอน การตั้งเป้าหมายเป็นสิ่งสำคัญของการทำกิจกรรมการสร้างคุณภาพ ดังนั้นหลังจากกำหนดหัวข้อเลือกปัญหาที่จะปรับปรุงแก้ไขแล้วขั้นต่อไปจะต้องกำหนดเป้าหมายของการปฏิบัติงาน ซึ่งการกำหนดเป้าหมายนั้นสามารถชักจูงใจให้บุคคลทุกคนที่ต้องยอมรับและมีความรู้สึกว่าสามารถกระทำการตามนั้นได้ตามเป้าหมาย

5) เลือกวิธีการแก้ไขปรับปรุง เมื่อทราบถึงสาเหตุของปัญหาและกำหนดปัญหาที่จะปฏิบัติตามแผนเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ภายใต้สาเหตุของแต่ละสาเหตุและวิธีการแก้ไขปรับปรุงงานที่เลือกมาปฏิบัติ หากไม่เกี่ยวข้องกับหน่วยอื่นหรือกลุ่มอื่นก็แจ้งให้ผู้บริหารดำเนินการ สั่งการให้หน่วยงานนั้นร่วมมือแก้ไขประสานงานกันไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 ขั้นการปฏิบัติ หลังจากได้ดำเนินการวางแผนขั้นต่าง ๆ แล้ว ในขั้นตอนต่อไปนี้จะเป็นการปฏิบัติตามแผนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ภายใต้สาเหตุของแต่ละสาเหตุและวิธีการแก้ไขปรับปรุงงานที่เลือกมาปฏิบัติจากแผนภูมิค่าง ๆ ซึ่งถ้า

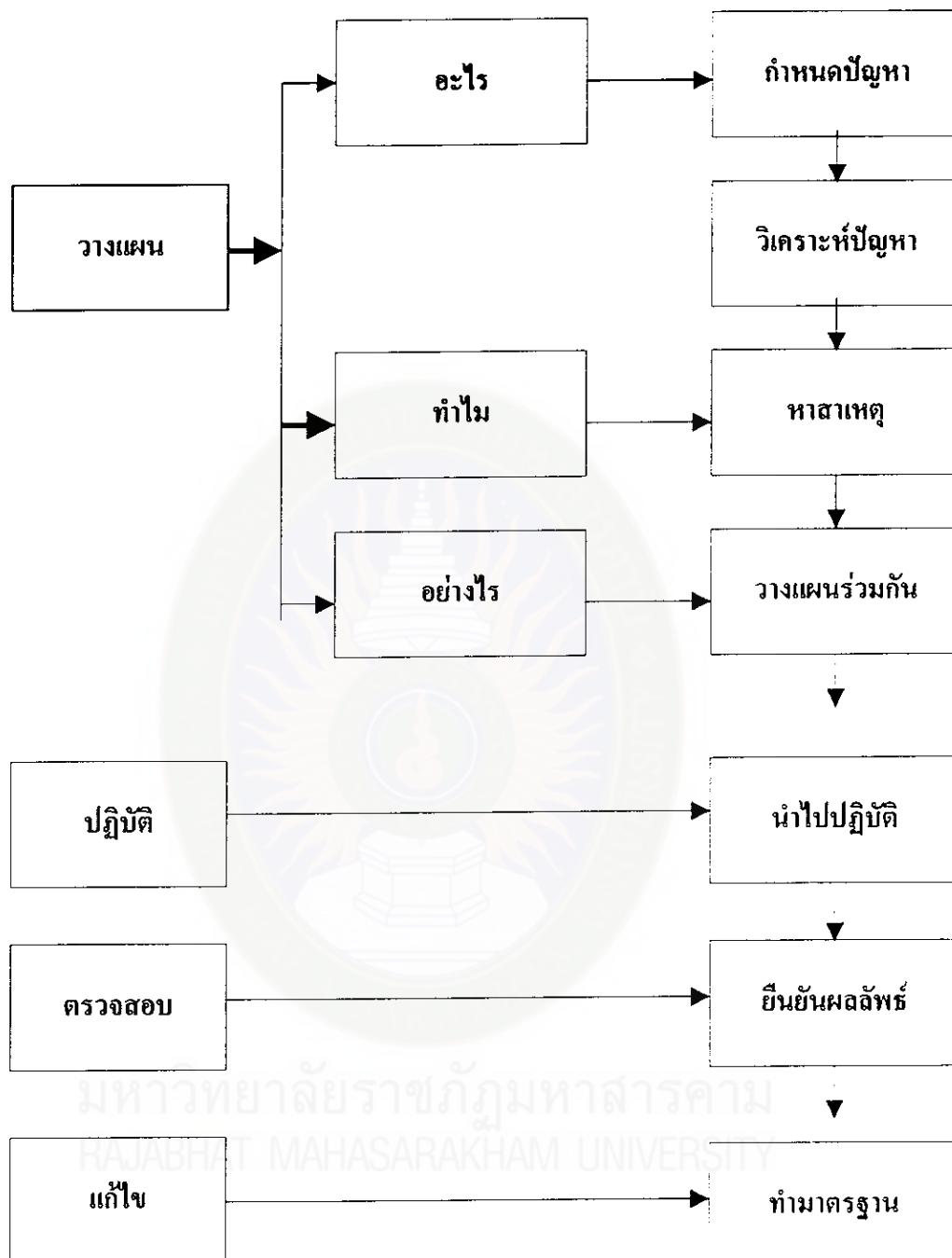
เป็นงานที่สามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาของสาเหตุด้วยกลุ่มเองก็ลงมือปฏิบัติ หากไปเกี่ยวกับหน่วยงานอื่นหรือกลุ่มอื่น ก็จะให้ผู้บริหารดำเนินการสั่งการให้หน่วยงานนั้นร่วมมือแก้ไข ประสานงานกันไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 ขั้นการตรวจสอบ เมื่อทดลองแก้ไขปัญหาในข้อ 2 แล้วในขั้นนี้ทำการตรวจคิดตามผลงานที่ปฏิบัติไปด้วยเปรียบเทียบผลการทำงานก่อน การปฏิบัติงานให้ผลแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด ถ้าผลตามเป้าหมายหรือสูงกว่าเป้าหมายก็นำผลที่ได้จัดทำเป็นมาตรฐานการทำงาน เพื่อใช้สำหรับการปฏิบัติงานในโอกาสต่อไป แต่ถ้าไม่ได้ผลตามเป้าหมายหรือต่ำกว่าเป้าหมายให้ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพขึ้น

2.4 ขั้นการปรับปรุงแก้ไข ในขั้นนี้เป็นผลจากการตรวจสอบที่ผ่านมาแล้ว ในข้อ 3 ที่ว่าถ้าได้ผลตามเป้าหมายหรือสูงกว่าเป้าหมายก็ให้นำผลการปฏิบัติค่าง ๆ มาจัดทำเป็นมาตรฐานงานในการปฏิบัติ เพื่อเสนอรายงานผลงานให้กลุ่มอื่นได้ทราบต่อไปดังแผนภูมิที่ 3 วงจรการดำเนินการควบคุมคุณภาพ PDCA

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

กระบวนการ PDCA

แผนภูมิที่ 3 วงจรการดำเนินการควบคุมคุณภาพ PDCA

ที่มา: คุณภาพและมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ สถาบันส่งเสริมการประเมินคุณภาพ
และมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ (2543 : 13)

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ หัวใจสำคัญของการเปลี่ยนแปลง คือ การปรับเปลี่ยนวิธีการสอนของครู และเปลี่ยนวิธีการเรียนรู้ ผู้เรียน มีโอกาสเลือกเรียนตามความสนใจและความถนัด โดยการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง สร้างประสบการณ์ตรงในการเรียนรู้ ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้มีบทบาทสำคัญยิ่งที่จะต้องมีความรู้ ความสามารถในการพัฒนาสถานศึกษาทั้งระบบ ทั้งด้านการปฏิรูปการบริหารและการจัดการ การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการบริหาร กระบวนการเรียนการสอน และ กระบวนการนิเทศการศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา การพัฒนาคุณภาพการศึกษาจะ ประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใดจะต้องได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่าย ทั้งหน่วยงานของรัฐ เอกชน องค์กรต่าง ๆ ในชุมชน ผู้ปกครอง กรรมการสถานศึกษา องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น ครู คณาจารย์ ร่วมกันขับเคลื่อนการศึกษาให้เข้าสู่มาตรฐานการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 โดยคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน โดยรวมให้มีคุณภาพสูงขึ้นต่อไป

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในประเทศ

อนุรักษ์ อุปพงษ์ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ที่มีผลต่อการปฏิรูปการศึกษา ในจังหวัดสกลนคร พบว่า

1. ผู้บริหารโรงเรียนประณณศึกษา สังกัดสำนักงานการประณณศึกษาจังหวัดสกลนคร เห็นด้วยกับการปฏิรูปโรงเรียนและสถานศึกษา ด้านการตั้งคณะกรรมการโรงเรียนการประเมิน ความต้องการในการพัฒนาโรงเรียน การสร้างแผนปรับปรุงโรงเรียน การปฏิบัติตามแผนให้ เกิดผลจริง การรายงานความก้าวหน้าต่อประชาชน การประเมินและปรับปรุงให้เป็นแผนต่อเนื่อง โดยเห็นด้วยในระดับ “มาก”

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนทั้ง 3 กลุ่ม พบว่า มีความ คิดเห็นไม่เดียวกันต่างกัน

3. จากการศึกษาแนวทางปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาในการปฏิรูปการศึกษานั้น ผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็นว่า ควรกระจายอำนาจการบริหารจากส่วนกลางให้ส่วนภูมิภาค และห้องเรียนให้มากที่สุด รัฐบาลควรขัดบรรทัดทรัพยากรการบริหารให้เพียงพอ และควรกำหนด มาตรการซึ่งเป็นสิ่งจูงใจให้เกิดความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและชุมชน

ถวิล พลสาร (2541 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การดำเนินการปฏิรูปการศึกษา ของโรงเรียนนัชมนศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการศึกษา พบว่า

1. การดำเนินการปฏิรูปการศึกษาของโรงเรียนนัชมนศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู อาจารย์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การดำเนินการอยู่ในระดับมาก คือ ด้านการปฏิรูปโรงเรียนและสถานศึกษา ด้านปฎิรูประบบการบริหารการศึกษา และด้านปฎิรูปหลักสูตร และกระบวนการเรียนการสอนตามลำดับ ส่วนด้านปฎิรูปครุและบุคลากรทางการศึกษา พบว่า ทุกด้านเปรียบเทียบ ดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง

2. การดำเนินการปฏิรูปการศึกษาของโรงเรียนนัชมนศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู อาจารย์ โดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทั้งสถิติที่ระดับ .05

3. การดำเนินการปฏิรูปการศึกษาของโรงเรียนนัชมนศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่มีขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และ ขนาดเล็ก โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน

จากผลการวิจัย ซึ่งให้เห็นว่า การดำเนินการปฏิรูปการศึกษาของโรงเรียนนัชมนศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์ ในด้านการปฏิรูปครุ และ บุคลากรทางการศึกษา ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ดังนั้น ผู้บริหาร และ ครู – อาจารย์ ทุกคน ควรให้ความร่วมมือกันเพื่อหาแนวทางพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพการดำเนินการของครุ และบุคลากรทางการศึกษาด้านนี้ให้มากขึ้น

สนั่น ใจโอดิ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการดำเนินงานการปฏิรูปการศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ ผลการศึกษาด้าน คัวพจน์ว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา เห็นว่าการดำเนินงานปฏิรูปการศึกษาในโรงเรียน ประถมศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงไปหาต่ำ คือการปฏิรูปหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน การปฏิรูปโรงเรียนและสถานศึกษา การปฏิรูประบบบริหารการศึกษา และการปฏิรูปครุและบุคลากรทางการศึกษา

อนุชา พรหมดา (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการดำเนินงานตามนโยบายการปฏิรูปการศึกษาด้านหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร ผลการศึกษาพบว่า

1. ผู้บริหารและครุผู้สอนในโรงเรียนปฏิรูปการศึกษาในโครงการและนอกโครงการ ขยายโอกาสทางการศึกษา มีการปฏิบัติตามนโยบายการปฏิรูปการศึกษาด้านหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง 2 ประเด็น คือ การยกระดับมาตรฐานการเรียนการสอนทุกระดับชั้นและ

การพัฒนาการเรียนการสอน โดยมุ่งเน้นประสานการผู้พิเศษ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ แต่มีการปฏิบัติในประเด็นการวัดผลและประเมินผลตามสภาพที่แท้จริง โดยลดความสำคัญของการใช้ข้อสอบ อยู่ในระดับน้อย

2. ผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนปฏิรูปการศึกษาในโครงการและนอกโครงการ ขยายโอกาสทางการศึกษา มีการปฏิบัติตามนโยบายการปฏิรูปการศึกษาด้านหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน 3 ประเด็น แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่ผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนปฏิรูปการศึกษาในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา มีการปฏิบัติตามนโยบายการปฏิรูปการศึกษามากกว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนโรงเรียนนอกโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาทุกประเด็น

พดุงศักดิ์ แสงสว่าง (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบการปฏิบัติตามกระบวนการปฏิรูปการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์ 6 ขั้นตอน คือ การจัดตั้งคณะกรรมการโรงเรียน การประเมินความต้องการในการพัฒนา การสร้างแผนปรับปรุงโรงเรียน การปฏิบัติแผนและทำให้เกิดผลจริง การรายงานความก้าวหน้าต่อประชาชน การประเมินปรับปรุงให้เป็นผลต่อเนื่องในโรงเรียน 3 ขั้นตอน พนว่า ครู อาจารย์ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยครู อาจารย์ในโรงเรียนขนาดที่ 2 มีการปฏิบัติในขั้นตอนการจัดตั้งคณะกรรมการโรงเรียนมากที่สุด และ ครู อาจารย์ในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีการปฏิบัติตามกระบวนการปฏิรูปการศึกษาทั้ง 6 ขั้นตอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครู อาจารย์ในโรงเรียนขนาดที่ 2 มีการปฏิบัติมากกว่าครู อาจารย์ในโรงเรียนขนาดที่ 3 และขนาดที่ 4

สุเทน ฐานะ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบระดับการดำเนินงานตามนโยบายการปฏิรูปการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดชัยภูมิ 4 ด้าน คือ การปฏิรูปโรงเรียนและสถานศึกษา การปฏิรูปหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน การปฏิรูปครูและบุคลากรทางการศึกษา การปฏิรูประบบการบริหารจัดการศึกษา พนว่า โดยรวมผู้บริหารเห็นว่ามีการปฏิบัติตามนโยบายการปฏิรูปการศึกษาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พนว่า การปฏิรูปหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง แต่สำหรับครุวิชาการ โรงเรียน เห็นว่า การดำเนินงานทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของแต่ละด้าน มีการดำเนินการอยู่ในระดับมาก และค่าเฉลี่ยมาก 3 ข้อ ในแต่ละด้าน คือ ด้านการปฏิรูปโรงเรียนและสถานศึกษา ได้แก่ มีการนิเทศคิดตามดำเนินงาน ด้านอาคารสถานที่อย่างเป็นระบบ และองค์กรห้องถึงเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา

อาคารสถานที่ สนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ งบประมาณ และแรงงาน ที่ให้อิสระตามวัตถุประสงค์การเรียน การสอนด้านการปฏิรูปครูและบุคลากรทางการศึกษา ได้แก่ โรงเรียนสนับสนุน ส่งเสริมให้ครู ทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน การให้องค์กรท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมเป็นวิทยากรหรือ แหล่งวิทยากรของนักเรียน และการปฏิบัติงานร่วมกันชุมชน ด้านการปฏิรูประบบบริหารและการจัดการ ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย วางแผนการพัฒนาการศึกษา การบริหารงบประมาณและการแก้ปัญหา ในโรงเรียนของคณะกรรมการ โรงเรียน การบริหารโดยใช้แผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิรูปโรงเรียน และการพัฒนากรรมการ โรงเรียนให้มีความรู้ความเข้าใจในบทบาทเพื่อสนับสนุนการพัฒนาการศึกษา ส่วนการปฏิรูปหลักสูตร และกระบวนการเรียนการสอนมีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง

สวัสดิ์ นุลศรี (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าการดำเนินงานการปฏิรูปการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดหนองคาย

ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า ผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา เห็นว่าการดำเนินงานการปฏิรูปการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงไปหาต่ำ คือการปฏิรูปหลักสูตรและกระบวนการเรียน การสอน การปฏิรูปโรงเรียนและสถานศึกษา การปฏิรูประบบบริหารการศึกษา และการปฏิรูปครูและบุคลากรทางการศึกษาและมีรายข้อในแต่ละด้านที่มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก

ทองพูน โพสตี (2544 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การดำเนินงานปฏิรูปการศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัยพบว่า

1. โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด มีการดำเนินงานการปฏิรูปการศึกษา ดังนี้ ทุกโรงเรียน มีการจัดตั้งกรรมการ โรงเรียน และ จัดระบบงานประกันคุณภาพการศึกษา ส่วนใหญ่มีการปรับปรุงบรรยายกาศ สิ่งแวดล้อม และองค์ประกอบที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาการศึกษา มีการสร้างขวัญและกำลังใจให้ครูและบุคลากรปฏิบัติหน้าที่ด้วยความพึงพอใจ มีการบริหารหลักสูตรให้มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพ มีการสร้างความเข้าใจให้กับครูเกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพ และจรรยาบรรณของวิชาชีพ มีการจัดกระบวนการเรียนการสอน โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ

2. ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด มีการดำเนินงานการปฏิรูปการศึกษาในภาพรวมและเป็นรายด้าน ทั้ง 2 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการปฏิรูปหลักสูตร และด้านการปฏิรูประบวนการเรียนการสอน และ มีการดำเนินงานอีก 2 ด้าน อยู่ในระดับมาก คือ ด้านการปฏิรูประบบการบริหารและการจัดการ และ

ด้านการปฏิรูปวิชาชีพครุและบุคลากรทางการศึกษา และ ผู้บริหารมีความเห็นว่า โรงเรียนมัธยมศึกษา มีการดำเนินงานปฏิรูปการศึกษาทั้ง 4 ด้านมากกว่าครุ อาจารย์ อายุร์มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 แต่บุคลากรในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นว่า โรงเรียนดำเนินการปฏิรูป การศึกษาเป็นรายด้านทั้ง 4 ด้าน ไม่แตกต่างกัน และ ไม่พบปฏิสัมพันธ์ ระหว่างสถานภาพและ ขนาดโรงเรียนต่อการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการปฏิรูปการศึกษาของโรงเรียน

3. ปัญหาในการดำเนินงานปฏิรูปการศึกษาใน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด คือ บุคลากร องค์กร สถาบันในท้องถิ่น รวมถึง คณะกรรมการ โรงเรียน ไม่รู้ และ ไม่เข้าใจในแนวทางปฏิรูปการศึกษาอย่างชัดเจน บุคลากรในโรงเรียนขาด ความรู้ความเข้าใจในการดำเนินการพัฒนาหลักสูตร และการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน โดยมีแนวทางแก้ปัญหา คือ การประชุมชี้แจง การจัดประชุมอบรมให้ความรู้ การจัดอบรม เริงปฏิบัติการและศึกษาดูงานให้กับบุคลากร

สุริยา ปราสาทjan (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การดำเนินงานการบริหารจัด การในโรงเรียน เพื่อการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการ ประถมศึกษาจังหวัดสุรินทร์ ผลการวิจัย พบว่า

1. ข้าราชการครูเห็นว่า การดำเนินงานการบริหารจัดการในโรงเรียนเพื่อการ ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด สุรินทร์ โดยรวมและเป็นรายด้าน 5 ด้าน มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก และมีการดำเนินงาน อีก 2 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการควบคุมตรวจสอบและประเมินผลการปฏิรูป กระบวนการเรียนรู้และด้านการรายงานและเผยแพร่

2. ผู้บริหาร โรงเรียน เห็นว่า มีการดำเนินงานการบริหารจัดการในโรงเรียน เพื่อ การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด สุรินทร์ โดยรวมและรายด้าน ทุกด้านมากกว่าครูผู้สอน อายุร์มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ข้าราชการครูใน โรงเรียนขนาดกลาง เห็นว่า การดำเนินงานการบริหารจัดการ ใน โรงเรียนเพื่อการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสุรินทร์ โดยรวมและเป็นรายด้าน 6 ด้าน มากกว่า ข้าราชการครูใน โรงเรียนขนาดใหญ่ อายุร์มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ ข้าราชการครูทั้ง 2 กลุ่ม เห็นว่า มีการดำเนินงานด้าน การควบคุมตรวจสอบและประเมินผลการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ไม่ต่างกัน

ชาญยุทธ บุศเนตร (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการดำเนินงานการปฏิรูปกระบวนการเรียนการสอนในโรงเรียน แบบที่ 3 (ขนาดกลาง) สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัย พบว่า

1. โรงเรียนแบบที่ 3 (ขนาดกลาง) สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด มีระดับการดำเนินงานการปฏิรูปกระบวนการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านปรากฏว่า มีการดำเนินงานในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการปฏิบัติตามแผน ด้านการตรวจสอบ ด้านการปรับปรุงแก้ไข

จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียน ปรากฏว่า โรงเรียนแบบที่ 3 (ขนาดกลาง) สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด มีระดับการดำเนินงานการปฏิรูปกระบวนการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านปรากฏว่า มีการดำเนินงานในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการปฏิบัติตามแผน ด้านการตรวจสอบ และ ด้านการปรับปรุงแก้ไข

จำแนกตามความคิดเห็นของผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียน ปรากฏว่า โรงเรียนแบบที่ 3 (ขนาดกลาง) สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด มีระดับการดำเนินงานการปฏิรูปกระบวนการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านปรากฏว่า มีการดำเนินงานในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการปฏิบัติตามแผน ด้านการตรวจสอบ ด้านการปรับปรุงแก้ไข

จำแนกตามความคิดเห็นของหัวหน้างานวิชาการ โรงเรียน ปรากฏว่า โรงเรียนแบบที่ 3 (ขนาดกลาง) สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด มีระดับการดำเนินงานการปฏิรูปกระบวนการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน ปรากฏว่า มีการดำเนินงานในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการปฏิบัติตามแผน ด้านการตรวจสอบ และ ด้านการปรับปรุงแก้ไข

2. เมื่อเปรียบเทียบระดับการดำเนินงานการปฏิรูปกระบวนการเรียนการสอนในโรงเรียนแบบที่ 3 (ขนาดกลาง) สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ผู้ช่วยผู้บริหาร และ หัวหน้างานวิชาการในสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า ผู้บริหาร ผู้ช่วยผู้บริหาร และหัวหน้างานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด มีความคิดเห็นต่อระดับการดำเนินงานการปฏิรูปกระบวนการเรียนการสอนในโรงเรียนแบบที่ 3 (ขนาดกลาง) ทั้งโดยรวมและรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

กิตติ อินทร์โภโล (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพการดำเนินงานการปฏิรูปการเรียนรู้ในโรงเรียนประถมศึกษา แบบที่ 4-7 (ขนาดใหญ่) สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการดำเนินงานการปฏิรูปการเรียนรู้ทั้ง 7 ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่อยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการประเมินตนเองของโรงเรียน ด้านการจัดระบบบันเทิงภายใน ด้านการจัดระบบข้อมูลสารสนเทศ ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เหมาะสม ด้านการร่วมมือระหว่างผู้เกี่ยวข้องในการพัฒนานักเรียน ส่วนด้านการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการจัดสภาพแวดล้อมทางสังคมที่สันติอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาแยกตามความคิดเห็นของครุผู้สอนแต่ละระดับอยู่ในระดับมาก

2. การเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานการปฏิรูปการเรียนรู้ ตามความคิดเห็นของครุผู้สอน 3 ระดับ พบร่วมกันว่า ไม่แตกต่างกัน

พิทักษ์ カラภูมิ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการดำเนินงานในโรงเรียนแก่นนำปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิจัยพบว่า

1. ข้าราชการครูในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็ก มีการดำเนินงานในโรงเรียนแก่นนำปฏิรูปอยู่ในระดับมาก ทั้งโดยรวมและรายด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทั้ง 3 ด้าน มีระดับการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านจัดการเรียนรู้ ด้านผลการจัดการเรียนรู้ และ ด้านการบริหารจัดการ

2. ไม่มีปฏิสัมพันธ์ ระหว่างขนาดของโรงเรียน และตำแหน่งต่อการดำเนินงาน ในโรงเรียนแก่นนำปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

肖เดอร์สัน (Henderson, 1993 : Abstract) ได้วิจัยเรื่อง ความพหายานสู่ความเป็นเลิศ : ปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นภายใต้โครงการปฏิรูปการศึกษา พบร่วมกับสืบเนื่องจากข้อเสนอแนะของบุคคลจากหลากหลายอาชีพ ในช่วงทศวรรษ 1980 โดยเฉพาะการจัดห้องเรียนให้เด็กจดบันประมวลให้เพียงพอ เพื่อให้โรงเรียนนำไปใช้จริงในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่จากการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับขนาดของชั้นเรียนขนาดต่างๆ พบว่า มีคนเก่งหรือคนเรียนเก่งอยู่ไม่กี่คนต่อชั้นและสัมพันธ์กับวิธีการสอนของครู ข้อมูลจากการสังเกตไม่พบว่า ได้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถว่าภายในได้สถานการณ์ที่เอื้อต่อการเรียนคือสู่ความเป็นเลิศของเด็ก เพราะมีความสะดวกสบายเพื่อให้เด็กก้าวสู่ความเป็นเลิศ จึงทำให้ต้อง

คิดกันต่อไปว่า ถ้าหากสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคมไม่เอื้อคุณภาพการศึกษานั้นจะเป็นอย่างไรต่อไป

เมนซิโน (Mancino. 1993 : Abstract) ได้วิจัยเรื่อง หลักสูตรบูรณาการการนำเสนอทางทฤษฎีและข้อเท็จจริงทางการเมือง : การปฏิรูปหลักสูตรในครรภ์ค่าโภคต้าให้ ในช่วงแรกวิจัยเรื่องนี้ยังคงว้างกว้าง การแก้ไขปรับปรุงหลักสูตรก็เป็นส่วนหนึ่งที่ต้องอาศัยหลักการวิจัยเพื่อเอื้อประโยชน์ต่อการเรียนรู้ การอยู่อาศัยร่วมกันในสังคมตลอดทั้งการสร้างความหมายต่อการดำรงชีพของผู้คน เพื่อสร้างทางเลือกในการแก้ไขปัญหาการเรียนตามหลักสูตรแบบเก่า ซึ่งจะต้องผูกพันกับนโยบายและการปฏิบัติทางการเมืองนั้น ที่คือ จะต้องกำหนดให้มีการปฏิรูปการศึกษา ขณะเดียวกันก็หาทางคงไว้ซึ่งการจัดการสอนแบบเดิม ๆ ไว้บางส่วน ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล 34 คน เป็นตัวแทนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และหน่วยงานทางการศึกษา พร้อมกันนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากครรภ์การศึกษา และข้าราชการระดับสูงที่รับผิดชอบการศึกษาของรัฐ เมื่อว่าดุณการณ์ทางเศรษฐกิจและการเมืองจะสูงส่งเพียงใด ก็ตาม แต่ในทางปฏิบัติกลับเป็นไปไม่ได้อย่างเต็มที่ โดยเฉพาะในส่วนที่เป็นความเดิบโตทางเศรษฐกิจ ผู้วิจัยพบว่า เศรษฐกิจการเมืองยังไม่เดินໄ道ไปในทิศทางเดียวกันกับการศึกษา เพราะยังมีข้อจำกัดต่าง ๆ อีกมาก ปัญหาประการแรก การทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียน การเขียนมั่นถือมั่นในเรื่องการทดสอบการเขียนติดกับการใช้ข้อสอบมาตรฐาน ดังนั้น การเรียนการสอนจึงต้องดำเนินไปอย่างสอดคล้องกับหลักสูตรแต่ระดับน้อยนั้น มุ่งเฉพาะความรู้ความสามารถของผู้เรียน แต่การวัดโดยใช้ข้อสอบมาตรฐานอย่างเดียวนั้นไม่พอ ปัญหาประการที่สอง ฝ่ายบริหารนโยบายขาดความยืดหยุ่น แต่ในทางปฏิบัตินั้นยังคงมีการเขียนมั่นในรูปแบบเดิม ๆ โดยเฉพาะการปฏิบัติทางสังคมผู้คุณนโยบายบางส่วนไม่เข้าใจ หลักสูตรซึ่งบูรณาการ เพราะสมัยใหม่นั้นต้องใช้สื่อเทคโนโลยีมากนาก ซึ่งหลายส่วนขัดแย้งกับหลักสูตรเดิม ๆ ที่เป็นบุคคลมากกว่าเทคโนโลยีที่พลา hakk เศรษฐกิจ จึงไม่อาจผลักดันอะไรได้มาก จึงพบว่า บางส่วนของผู้กำหนดนโยบายยังยึดของเดิม บางส่วนยึดของใหม่ โดยให้นำการทดสอบมาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรการตรวจสอบความรู้ของนักเรียน

ฮอลซออล Halsall (1994 : Abstract) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลกระทบของนโยบายโครงสร้าง และวัฒนธรรมของครูต่อการนำเสนอแผนปฏิรูปไปใช้ ผลการวิจัยพบว่า ทั้งความก้าวหน้าและการขยายอย่างครอบคลุมพื้นที่ได้รับความสนใจจากนักวางแผนนโยบายและกฎหมาย ซึ่งขัดแย้งกับผลการศึกษาวิจัย ทั้งนี้จากการสอบถามสัมภาษณ์และสังเกตพบชัดเจนว่า ทางผู้เกี่ยวข้องทุกระดับไม่เอาใจใส่อย่างจริงจัง ไม่มีการจัดการเกี่ยวกับแหล่งของการ

สนับสนุนการปฏิรูป ไม่มีการติดตามว่าจะไรเปลี่ยนแปลงหรือไม่เปลี่ยนแปลง ไม่มีการติดต่อประสานงานอย่างต่อเนื่อง นโยบายก็ไปอย่าง การปฏิบัติก็ไปอย่าง ไม่มีการปรึกษาหารือ พนักงานดูกุญ มีแต่การสั่งการจากหน่วยเหนืออย่างเดียว ครุอย่างก็เฉย ๆ ไม่มีอะไรใหม่เกี่ยวกับการสอน วิธีสอน มีการกำหนดครูแบบ บันทึกการ แต่ไม่ปฏิบัติอย่างจริงจัง

อิลเลน (Ellen. 1994 : Abstract) ได้ศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างในโรงเรียน พบว่า ที่ปรึกษาโรงเรียนสามารถแก้ไขปัญหาสภาวะแวดล้อมทางสังคมที่ไม่พึงประสงค์ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนได้ ซึ่งเป็นการปรับโครงสร้างใหม่ให้ทันสมัยกว่า เพื่อสร้างบรรยายการเรียนเน้นการพัฒนาความรู้และจิตใจ ซึ่งที่ปรึกษาโรงเรียนจะเข้าไปมีส่วนร่วมอย่างจริงจัง และด้วยความมุ่งมั่น อุดสาหะ ที่ปรึกษาได้รับการอบรมอย่างดี ด้านทักษะการสื่อสาร การแก้ปัญหา การอ่านวิเคราะห์ความคิด การทำงานเป็นทีม การให้คำปรึกษา การประสานงาน ฯลฯ ยังเป็นบทบาทที่สำคัญในการปฏิรูปปัจจุบันซึ่งเกิดขึ้นในโรงเรียน แต่ทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้การปรับปรุงโครงสร้าง 2 ประการ คือ ประการแรก ที่ปรึกษาอยู่ในตำแหน่งและฐานะที่จะจัดการและประสานงานกระบวนการปรับปรุงโครงสร้างในโรงเรียนได้ ประการที่สอง การปรับปรุงโครงสร้าง โครงการแนวโน้มให้คำปรึกษา เพื่อประสานกับระบบของโรงเรียน

ชีล่า (Sheila. 1996 : Abstract) ได้วิจัยเรื่อง ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงกระบวนการจัดการศึกษาแบบพิเศษที่มีต่อครุผู้สอนและหลักสูตร พบว่า การให้ครุผู้สอนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ จะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงกระบวนการจัดการศึกษาแบบพิเศษมากขึ้น โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารการศึกษา การบริหารงบประมาณ การพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา และการพัฒนาหลักสูตรเป็นศูนย์ นอกจากนี้ยังส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ความตั้งใจที่จะเรียน ผู้ปกครองและชุมชนในทางที่ดีอีกด้วย

โลวินกูด (Lovinggood. 1998 : 39) ได้ศึกษาในเรื่องการบริหารโดยใช้เขตพื้นที่เป็นฐาน โดยทำการถามผู้มีอำนาจตัดสินใจ ในโรงเรียนในเมืองมอนโร ว่าชอบที่จะดำเนินการบริหารโรงเรียนแบบเดิมหรือแบบใช้การบริหารโดยใช้เขตพื้นที่เป็นฐาน ในการจัดการกับโรงเรียนในท้องถิ่น โดยผู้ศึกษาได้รวมข้อมูล เพื่อเป็นความรู้แก่กลุ่มที่ใช้การบริหารโดยใช้เขตพื้นที่เป็นฐานหรือการบริหารโดยยึดโรงเรียนเป็นฐาน ผลการวิจัยพบว่า สามารถคณะกรรมการศึกษาท้องถิ่นผู้บริหารสำนักงานกลาง ผู้บริหารโรงเรียน ครุผู้สอนเห็นด้วยกับการใช้การบริหารโดยใช้เขตพื้นที่เป็นฐาน ร้อยละ 100 ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้เป็นประโยชน์มากต่อการพัฒนาการศึกษาของมอนโร โดยเฉพาะผู้ที่มีความปรารถนาที่พัฒนาคุณภาพการศึกษาในท้องถิ่น

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ สรุปได้ว่า การปฏิรูปการศึกษาเกิดขึ้นจากราและความเปลี่ยนแปลงของโลกที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและการจัดการศึกษาที่ผ่านมาไม่สอดคล้องด้วยการเปลี่ยนแปลงทั้งทางค้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และความต้องการของห้องถีนนน ๆ ดังนั้นจึงมีการปรับปรุงหรือปฏิรูประบบการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีความรู้คู่คุณธรรม โดยเฉพาะการปฏิรูปหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนที่ครูผู้สอน ผู้บริหาร และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง สามารถกระทำได้โดยไม่ต้องรอภูมายะ ระเบียบ ต่าง ๆ เพื่อให้การจัดการศึกษาสอดคล้องตามเจตนาرمณ์ของพระราชนิยมยุคการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในหมวด 1 มาตรา 6 หมวด 3 มาตรา 15, 16 และหัวใจของการปฏิรูปการศึกษา คือ หมวด 4 มาตรา 22, 24, 26, 28 และ มาตรา 30 โดยพัฒนาการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จึงจะทำให้การศึกษาไทยบรรลุจุดมุ่งหมายสู่ความเป็นเลิศทางการศึกษาอย่างแท้จริง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY